INSULA LUI FERNANDO

Asasinarea cămătarului Dubhash nu avu aproape nici o influență asupra stării sufletești a lui Kaushikkar. Era calm și echilibrat ca mai înainte ba chiar mai mult pentru că nu mai era strîmtorat de grijile bănești. Somnul îi era adînc iar sănătatea nu-i dădea bătaie de cap. Cînd s-a văzut nevoit să o omoare pe doamna Karandji n-a fost însă nici pe departe atît de liniștit.

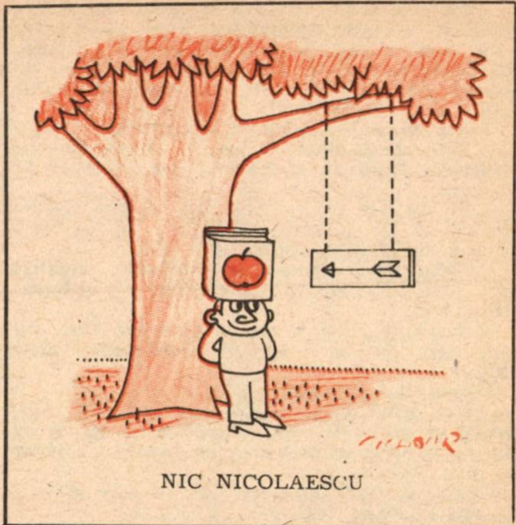
La început povestea nu-l chinui prea tare pe Kaushikkar. El își zise că dacă n-o să poată dormi o să lucreze atît de mult pînă o să reușească. După cîteva zile însă se convinsese că nici oboseala mai mare în urma muncii intense nu-i aducea mai mult somn. Își petrecea aproape toată ziua în laborator sau la clinică iar cînd în jurul orei două din noapte punea capul pe pernă nu era chip să adoarmă. Iar cînd reușea să ațipească, se trezea lac de sudoare și speriat. Trebuia apoi să se foiască mult pînă să adoarmă din nou. Și-atunci îl urmăreau vise de groază, bîntuite de halucinații și fantome.

Kaushikkar înțelese că toate acestea erau efectul eforturilor psihice, de aceea hotărî că este cazul să obosească fizic. Ieșea de aceea din casă în fiecare seară și nu se întorcea pînă nu acoperea, alergînd, șapte sau opt mile.

Numai că asta n-a ajutat la nimic. Cădea frînt de oboseală pe pat, dar somnul nu se lipea de el. În cap i se învălmășeau tot timpul împrejurările legate de cele două crime și, în plus, îi mai apărea în fața ochilor și nevinovatul de Fernando. Fantezia îi contura condițiile cumpli-

Împrejurările legate de comiterea crimelor îl urmăreau și în timpul zilei. Pentru el ca doctor care văzuse atîtea cadavre, care făcuse atîtea autopsii, imaginea cămătarului și a doamnei Karandji erau exasperante. Astea toate îl chinuiau.

NIC NICOLAESCU

Îl vedea pe Fernando în cătușe lucrînd sub cerul hain al insulelor Andaman și-și zicea că el este cel ce trebuie să se afle în locul lui.

Crezuse totdeauna despre el că este o personalitate puternică, că ar putea ajunge la țelul dorit fără să țină cont de nimeni și că își poate stăpîni perfect capul dar și spiritul, inima, creierul... Iar acum...

Puternic și liniștit se simțea numai în prezența domnișoarei Faria. Avea mare nevoie de apropierea ei...

FĂRĂ PREJUDECĂȚI

Patricia, sora lui Fernando, cu toate că era întristată din cauza soartei fratelui ei, era totuși fericită pentru că în aceste clipe grele, doctorul Kaushikkar era alături de ea, căutînd chiar prilejuri de a fi cît mai mult împreună. Nu trecea nici măcar o zi în care Kaushikkar să nu o întîlnească măcar cîteva clipe.

Fata observase schimbarea radicală petrecută cu Kaushikkar și, cu toate că nu și-o putea explica, o bucura nespus. Înainte ca Fernando să fi fost condamnat, cînd ei își luau la revedere, el se apuca de lucru mai înainte ca ușa să se închidă în urma ei. Acum despărțirile durau mult, el o conducea și nu se putea hotărî să-i dea drumul din îmbrățișare. Cînd îl vizita din nou, a doua zi, el era însă tăcut, gînditor, înnourat.

Trebuia să treacă clipe bune pînă cînd Patricia să izbutească să-i creeze bunadispoziție.

Într-o seară Patricia sună la ușa lui fără să se fi înțeles să se întîlnească. Ochii fetei ardeau de bucurie și începu să strige de cum Kaushikkar îi deschise ușa :

— Ashok, azi vin la tine pentru multă, pentru atît de multă vreme cîtă ai să vrei tu să fie de multă...

Se aștepta măcar la o îmbrățișare caldă din partea lui, dar nu s-a întîmplat așa. Tînărul doctor tăcu și se încruntă.

— Tu te-ai gîndit la altceva ? întreabă Patricia neliniștită. Voiai să pleci undeva ?

— Nu, nu, mă gîndeam la mama ta... că o lași în singurătate... răspunse el într-un tîrziu.

— Azi n-a rămas singură, dragule, spuse Patricia şi îl privi zîmbindu-i. Nu-ţi face griji, n-am lăsat-o singură. A venit la noi mătuşa din Puna şi rămîne cîteva zile, aşa că mama n-o să fie părăsită. Eu am profitat de situaţie şi iacă-tă-mă-s !

— Dar nu intri ? întrebă Kaushikkar.

— Stau pe gînduri, Ashok, îi răspunse ea încurcată. Poate tu ai treabă... n-aş vrea să te deranjez.

— Nu pricep ce ai, zise Kaushikkar nestăpînindu-se De ce m-ai deranjat ? De ce mă priveşti aşa ? Hai, spune ce vrei ?

Patricia făcea eforturi să vorbească liniştită chiar dacă vorbele lui Kaushikkar îi tulburaseră inima.

— Iartă-mă... nu te supăra pe mine dacă am spus ceva care nu trebuia. Totdeauna stric totul.

O îmbrăţişă şi o aşeză lîngă el.

— Mie te-ai găsit să-mi ceri iertare ? întreabă şi se purtă atît de delicat cu ea, ca şi cînd ar fi vrut ca prin asta să şteargă purtarea de pînă atunci.

Cinară şi fură bucuroşi că se află atît de aproape unul de altul.

După ce Patricia aduse ceaiul, Kaushikkar frînse liniştea.

— Patricia, iubito, vrei să fii soţia mea ?

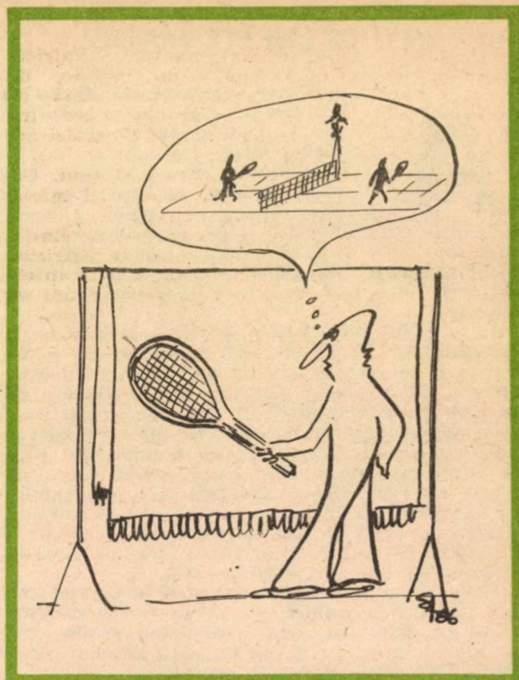
— Ashok ! strigă Patricia şi i se aruncă în braţe. Apoi, după o clipă : Nu se poate, iubitule !

— De ce nu ? De ce nu se poate ? strigă Kaushikkar.

— Fernando... Ruşinea... Totuşi...

— Ah, făcu Kaushikkar. Doar nu-ţi închipui că plec urechea la prejudecăţile societăţii noastre...

Şi se îmbrăţişară.

O IUBESC PE PATRICIA

După ce trecu primul val al plăcutei surprize, Patricia îl întrebă grav :

— Te-ai gîndit bine ? Ai luat în consideraţie toate elementele, sau a fost doar o inspiraţie de moment ?

— Vreau să te iau de soţie pentru că te iubesc şi pentru că ştiu că fără tine n-aş putea fi fericit. Am nevoie de dragostea ta, de gingăşia ta, de speranţa ta de viitor şi de zîmbetul tău vesel.

— Dar te-ai gîndit — continuă Patricia — că sînt săracă iar fratele meu e ocnaş ? Sînt demnă de tine ? De tine, care te bucuri de respectul celor mai înalte cercuri ? Pot să nu mă gîndesc la clipa în care vei regreta această hotărîre, poate pripită ?

— Nu, nu, făcu Kaushikkar şi o îmbrăţişă. Sigur nu fac o greşeală. Vreau să iau de soţie numai o fată care mă iubeşte, restul n-are nici o importanţă.

— Ah, iubitule, oftă Patricia trăgîndu-se aproape de el, acum sînt fericită.

— Aş vrea ca nunta să aibă loc cît mai repede, spuse Kaushikkar... Apoi cel mai important lucru este să găsim o casă nouă şi frumoasă în care tu să fii pentru totdeauna stăpîna mea.

— Ashok, dragul meu Ashok?

— De-acum n-am să mai fac nici o prostie, n-am să mă mai dau pe mîna nici unui intermediar. També m-a costat cam mult ! zise Kaushikkar iar în ultimele lui cuvinte se simţi o oarecare asprime.

N-o să avem nevoie de ceva prea mare, zise el, ca şi cînd ar fi vorbit pentru el cu glas tare. Cabinetul, laboratorul, o cameră pentru tine, una pentru mama ta...

— Ah, Ashok! Tu chiar vrei să... strigă Patricia cuprinsă de bucurie.

— Bine-nţeles ! Doar nu ţi-ai imaginat că am să-ţi cer s-o laşi singură pe mama ta, pe care o iubeşti atît de mult...

Patricia prinse mîna lui Kaushikkar şi se uită la el cu ochii strălucind de bucurie.

— Eşti atît de bun, Ashok, atît de nobil...

Kaushikkar se hotărî să-i facă cît mai repede o vizită doamnei Faria pentru a-i cere mîna Patriciei.

— Mama o să se bucure, spuse Patricia în timp ce se despărţi de Kaushikkar, plecînd spre casă cuprinsă de speranţă şi de o mare fericire.

A doua zi Kaushikkar o găsi singură pe doamna Faria. Mătuşa din Puna era plecată după cumpărături.

Doamna Faria se uită la Kaushikkar plină de teamă. Dacă înţelegea el bine, ea aştepta veşti despre Fernando.

— Astăzi n-am venit pentru Fernando, doamnă Faria, spuse el calm. Astăzi am venit pentru ceva în legătură cu domnişoara Patricia.

Teama doamnei Faria crescu şi mai mult.

— E bolnavă cumva ? Aţi descoperit vreo boală ?

— Nu, nici vorbă ! răspunse Kaushikkar repede. Liniştiţi-vă. Bănuiesc că cele ce vreau să vă spun n-or să vă întristeze.

— Nu vă supăraţi, domnule doctor, dar în ultima perioadă m-am dezobişnuit să primesc veşti bune, se scuză doamna Faria. Dar luaţi loc, vă rog.

Kaushikkar luă loc şi se uită calm la doam-

na Faria care stătea chiar în fața lui. Apoi zise :

— Cam de multă vreme domnișoara Patricia a trezit în mine un sentiment de gingășie, de respect. Este o fată frumoasă, bună, plină de farmec. Nu este deci de mirare că m-am îndrăgostit de ea din toată inima și că astăzi am venit pentru a vă cere mîna ei.

În ochii doamnei Faria apărură lacrimi. Cîteva clipe nu fu în stare să scoată nici măcar un cuvînt, abia mai tîrziu îngînă :

— Ne faceți o mare onoare, o mare cinste, domnule doctor, și o mare bucurie Patriciei. Iertați-mă că nu m-am putut stăpîni, dar în ultima vreme am fost atît de nefericită încît nu mai sînt în stare să primesc o veste bună.

— Nu aveți pentru ce să vă scuzați, doamnă Faria...

— Vă vorbesc foarte sincer, domnule doctor. Sînt foarte bucuroasă de căsătoria dv. cu Patricia. Și ea vă iubește, mi-am dat de mult seama de asta. V-aș ruga însă să aveți în vedere situația noastră, o biată familie fără tată. Dv. sînteți un om fericit, un savant de succes, avînd în față un viitor strălucit. Sînteți sigur că în situațiile care vor apare de acum încolo nu veți considera căsnicia drept o piedică ?

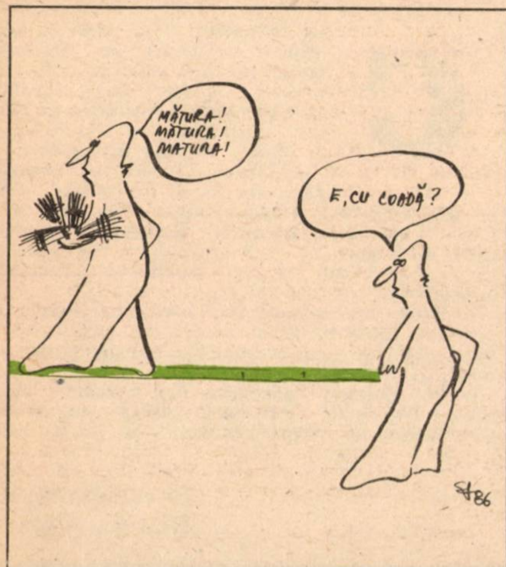
— Nu sînt o fire schimbătoare, spuse Kaushikkar grav. Iar pe Patricia o iubesc din tot sufletul.

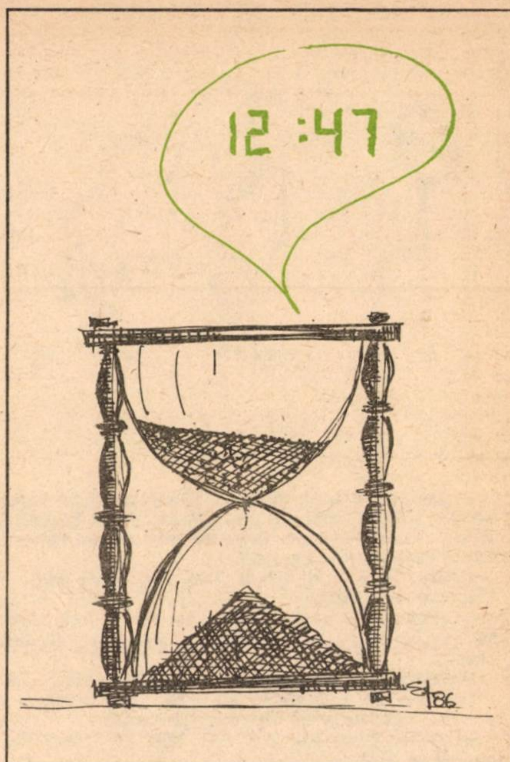
— Atunci e bine, spuse doamna Faria. E bine...

OAMENII SÎNT ADESEA BĂNUITORI...

Într-o bună zi doamna Faria nu veni la micul dejun. Rămăse nemișcată în pat ținînd în mînă fotografia lui Fernando. Moartea mamei o înăspri pe Patricia. Ea se simțea acum și mai singură și se refugie tot mai mult în amintiri.

Cercetarea morții subite a doamnei Karandji fusese oprită întrucît poliția ajunsese lo concluzia că, sărmana doamnă văzind că nu are șanse de însănătoșire, într-un acces de disperare a înghițit un tub întreg de prafuri pentru dormit în urma cărora a părăsit de bună voie această lume.

Gîndurile apăsătoare care o chinuiau din ce în ce mai tare pe Patricia nu puteau fi ascunse. Chiar dacă încerca să se convingă că este neînțeleaptă, ea începu să devină tristă și tăcută. Ajunse pînă acolo încît și Kaushikkar observa starea în care se afla.

Acesta încercă mai întîi să și-o explice din punct de vedere medical. Ajunse la concluzia că Patricia nu era bolnavă. Asta însemna că era vorba despre altceva, mai grav, dar nu îndrăznea să se gîndească și ce anume. Soția lui devenea din ce în ce mai enigmatică, iar faptul acesta îl neliniștea. Trecuseră cîteva zile pînă să priceapă ce se întîmpla cu Patricia. O constatare cumplită pentru el.

Da, trebuie să-și recunoască sieși că Patricia bănuia măcar în parte adevărul !

Nici poliția, nici tribunalul, nici societatea — pe scurt nimeni în afară de el însuși nu-i știa cumplitul secret. Iar acum și Patricia !

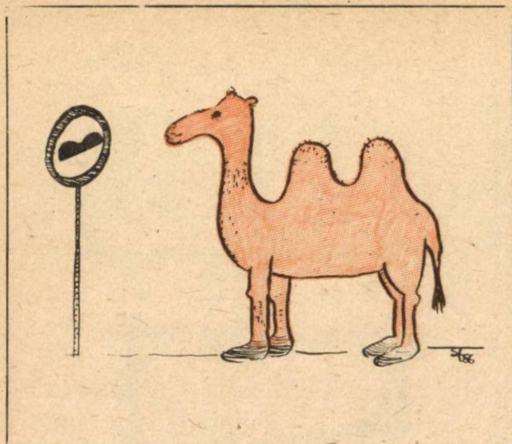
— N-am nimic, te asigur ! Nu mă deranjează nimic și mă simt foarte bine. Nu știu ce vezi tu la mine, se apără Patricia.

Kaushikkar continua însă să creadă că îl suspecta, că-i ascunde gîndurile ei.

— Nu, nu ! strigă Patricia, care se temea să spună ce anume o frămînta. Nu-ți ascund nimic, spunea ea parcă liniștită. Mă neliniștește neliniștea ta, iritarea ta continuă, somnul tău agitat. Poate și asta mă muncește și mă sperie, poate nu ești fericit cu mine, poate...

— Într-adevăr, nu te frămîntă altceva? întreabă Kaushikkar îmbrățișînd-o.

După ce îl asigură că nu, Kaushikkar spuse liniștit.

— Îmi pare bine că nu-i altceva. Știu, oamenii de știință sînt adesea neliniștiți și bănuitori și nu dorm nici pe departe atît de sănătos și adînc ca oamenii de rînd.

Cîteva zile mai tîrziu avu loc între soți o discuție asemănătoare. Patricia făcu tot ce putea pentru a-i pune capăt, pentru a nu trebui să răspundă la întrebările lui, dar fără să reușească.

Kaushikkar înțelese că Patricia evita să-i răspundă la întrebări. În cele din urmă își pierdu răbdarea și începu să strige :

— Bine, dacă nu vrei s-o faci de bună voie, am să te oblig !

— Cum ai să mă poți obliga să fac ceva ce nu vreau să fac? întrebă Patricia, adăugind repede; Mai ales că eu nu-ți ascund nimic!

— Ha, ha! rîse Kaushikkar rău prevestitor. Am să te hipnotizez și ai să fii cuminte ca un mielușel.

— Te asigur că nu-ți tăinuiesc nimic și chiar dacă ai să mă adormi, nu vei afla de la mine mai mult decît poți afla trează fiind.

— Rămîne de văzut, spuse Kaushikkar.

— Și dacă n-am să fiu de acord ? întreabă Patricia cu glas tremurat.

— Atunci am să te hipnotizez în somn și n-o să știi nimic cînd ai să te trezești...

ȘTII PREA BINE DE CE

Era noapte. Kaushikkar respira greu și se frămînta în pat.

Patricia nu putea nici ea dormi, capul îi era plin de fel de fel de gînduri. Ce-o să se aleagă din căsnicia ei ? În anumite momente totul devenea de-a-dreptul de neînțeles. Cînd însă punea unul lîngă altul datele izolate pe care le avea i se părea că ele se leagă într-un singur lanț. Dar care să fie pricina ? În subconștient Patriciei i se părea că e ceva cumplit de aceea încerca să nu se mai gîndească la asta. Gîndurile însă îi zburau ca un stol de lebede. Începu să tremure de frică.

— Patricia... Patricia... Iartă-mă...

Patricia îl privi. Fața lui era crispată și se putea citi pe ea teamă și suferință.

— Ah, Patricia... tu bănuiești... Tu știi... Nu fratele tău a fost cel care...

Patricia își înghiți cu greu strigătul care i se agita în gît.

— Da, Patricia... tu știi că...

Patricia nu fu în stare să facă nici o mișcare. Capul îi duduia pur și simplu.

Era deci adevărat ! Un adevăr cumplit, la care ea nu îndrăznise să se gîndească : Soțul ei era un asasin !

Se hotărî pe moment. Se sculă din pat, își luă cîteva dintre lucrurile cele mai necesare, alcătui o scrisoare scurtă pe care o puse pe biroul lui Kaushikkar, după care părăsi locuința.

Trezindu-se dimineața, Kaushikkar constată că patul Patriciei era gol. Strigătul lui rămase fără răspuns.

Cîteva clipe mai tîrziu descoperi pe birou scrisoarea Patriciei :

„Am plecat și nu mă voi mai întoarce
la tine. Tu știi prea bine de ce.
Nu încerca să mă cauți.
Adio,
P."

Kaushikkar căzu într-un fotoliu. Se ridică după aproape o oră, se spălă, bău un pahar de apă rece și plecă.

UN OM CĂRUIA ÎI SURÎDE VIITORUL

Era o dimineață de la începutul perioadei ploilor. Doctorul Kaushikkar pășea încet spre Academie. Mergea greu, adus de spate, cătînd fix înainte fără să ia seama la cei din jur.

În dimineața aceea îmbătrînise cu un veac.

— Cine e? îl întrebă cineva pe profesorul Devsthali, aflat în fața Academiei într-un grup gălăgios de prieteni.

— Nu-l cunoașteți pe doctorul Kaushikkar ? Astăzi va fi primit în Academie. Un om căruia viitorul îi surîde... Un mare viitor...

SÎNT O PROASTĂ, DOMNULE JUDECĂTOR

Cam în același timp, cînd în fața clădirii Academiei se petrecea scena de mai sus, la tribunal se prezentă servitoarea doamnei Karandji. Întrebă de judecător, iar cînd îl găsi îi spuse fără a se lăsa întrebată.

— Sînt o proastă, o proastă domnule judecător m-am luat cu înmormîntarea stăpînei mele și cu alte treburi și am uitat. Doamna Karandji, stăpîna mea, mi-a spus că în seara cînd a fost omorît domnul Dubhash ea l-a văzut pe doctorul Kaushikkar în camera acestuia...

— Bine, dar acesta nu-i nici un secret, a declarat chiar el acest lucru, n-a negat că a fost acolo. A fost chemat de poliție pentru a examina mortul.

— Da, domnul judecător, dar doamna Karandji l-a văzut acolo mai înainte ca sluga cămătarului să strige că stăpînul ei a fost ucis ! ! !

În românește de
Nicolae Nicoară

domino

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE
EPIGRAME ● CARICATURI
JOCURI ● ANECDOTE
ENIGMISTICĂ ● UMOR

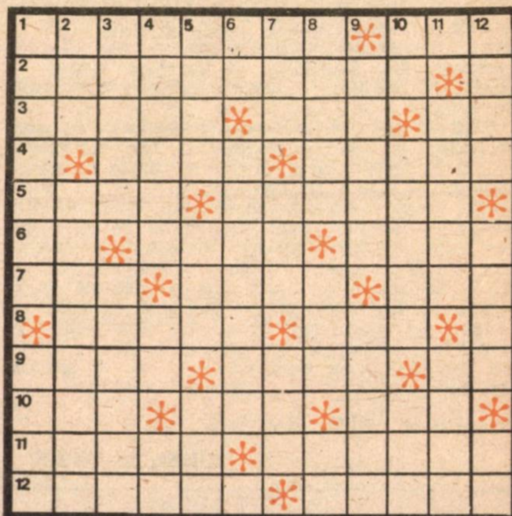

Peisaj de iarnă

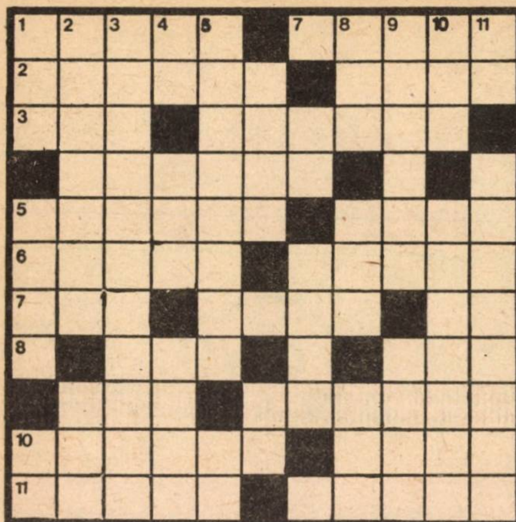

ORIZONTAL : **1)** Pictor și grafician român (1880—1956), autorul tabloului **„Iarna la marginea orașului“** — Ținutul ghețurilor veșnice. **2)** Clasic al liricii noastre, din a cărui poezie „Reverie de iarnă“ cităm versurile : „Cad din cer mărgăritare / Pe orașul adormit“. **3)** Puternici trăgători pe tărîmuri mereu înghețate — Perioada... glaciațiunii (pl.) — Scoarțe de lemn ! **4)** Buchetul purtător de noroc, oferit în prag de an nou — Un „munte“ de zăpadă (pop.). **5)** Colindat în miez de iarnă — Scriitor francez contemporan, autorul poemului „Trandafirii iernii“. **6)** Urme de gheață ! — Tratată cu multă, multă căldură — Poet român, autorul poeziilor „Sanie“, „Drumețule“, etc. (Tiberiu). **7)** Teme finale ! — A se împotmoli — A vui. **8)** Resemnații purtători de poveri — Furnizor de cetină. **9)** Maestru al penelului (1881—1958) care ne-a lăsat tabloul „Iarna“... — ...și clasic al picturii românești, autorul pînzelor „Transport de buți, iarna“ și **„Peisaj de iarnă cu scene de patinaj“** — Barbu Ștefănescu. **10)** Piept — Se schimbă în miez de iarnă — Din nou (inv.). **11)** A adormi — Stalactită de sezon. **12)** Se adună iarna la gura sobei — Înghețată pentru vecie.

VERTICAL : **1)** Fulgi de nea — Liric transilvănean (1886—1954), autorul poeziei „Ninge“. **2)** O pătură mai groasă — Resturi. **3)** Vas intrat definitiv la apă — Poet sovietic căruia îi aparțin poemele „Iarna“, „Viscol“, „Întiia zăpadă“, etc. (1895—1925). **4)** Bagajul excursionistului — 16 ianuarie ! — Cupeu ! **5)** Stînjenelul ochiului — **Trăgător de sănii pe vaste spații albe** — Sîmbure de caisă ! **6)** Minuscul fragment de gheață — Poetă româncă contemporană (n. 1924) din a cărei lirică amintim poeziile „Iarna“ și „Noapte de iarnă“ (Nina). **7)** Rîu în Irlanda — Autorul poemului „Va veni iarna albă“ — Povestire de demult. **8)** Vremea zăpezilor — Înghețată, în miez de iarnă — Căuș ! **9)** Scriitor și publicist (Fănuș), printre ale cărui scrieri se numără și nuvela „Ninge în Bărăgan“ — Înghețat (fig.). **10)** Spus... din inimă ! — Sfiriie la gura sobei — Fir. **11)** Poet romantic austriac (1802—1850), autorul poeziei „Noapte de iarnă“ (Nicolaus) — Blana ursului din pădure (masc.). **12)** Cu ochi înghețați — Acoperit cu zăpadă — Soarele... la sfîrșit de primăvară !

Dicționar : EME, ĂUI, EAR, DEE.

ÎN ZBOR

ORIZONTAL : 1) Se culcă odată cu găinile ! — Pasăre migratoare cu ciocul ascuțit, cu gîtul și picioarele lungi, cu pene cenușii. 2) Aparține științei care se ocupă cu creșterea rațională a păsărilor de curte — Grup de păsări. 3) Păsări în zbor — Licurici în noapte. 4) Le vine (uneori) de hac păsărilor. 5) Luată din zbor ! — A da cu ceară. 6) Se desfășoară în zbor — Trăgător cu săgeata. 7) Cap de sitar ! — Cu ciocul lat și turtit, cu trunchiul scurt și îndesat și cu picioarele scurte — Mea ! 8) Produse avicole — Ceapa ciorii (bot.). 9) Rămas peste noapte — Păsări călătoare cu carnea foarte gustoasă. 10) Acoperiți cu un strat pufos — Plisc. 11) Vultur — „Zbor deasupra unui cuib de cuci".

VERTICAL : 1) „Dovada inocenței" la puii de păsări — Felul aripatelor — Cap de pasăre ! 2) Se înmulțesc prin ouă — Imită strigătul raţelor ! 3) Ca o pasăre (fig. pl.). 4) În cioc ! Sticlă (reg.) — Ca o pană (masc.). 5) Ca un cuc (fem.) — Sac fără fund 6) Scriitor român contemporan, (n. 1924), autorul romanului de aventuri „Cuib de viespi" (1966) — Legătură lexicală. 7) La mare ! — Fără nici o credință (pl.). 8) Măsura lui Cuza (pl.) — Strigătul corbului — Trustul de construcții Ilfov. 9) Ciripit de păsărele — „Material" pentru cuiburile păsărilor. 10) Anunțată de... cuc — Cum e codrul. 11) Într-un cîrd ! — „...mută-ți cuibul".

Dicționar : PUR, ȘIP, OCI, TCI.

IONEL M. PASCU

BACOVIANĂ
(Monoverb cu incastru : xxxxxxox)

Scriitori, confrați, admiratori

PĂRERI...

Un poet debutant așteaptă cu înfrigurare verdictul redactorului de la o revistă literară.

— Sînt între manuscrisele dumneavoastră două poezii pe care nu le-ar fi putut scrie nici Hugo, nici Pușkin !

— Așa să fie ? ! Aș fi încîntat să fie așa ! Dar care sînt poeziile ?

— Cele în care vorbiți despre avioane și televiziune.

SOLUȚIE

Pe Mark Twain îl „vizitară" într-o noapte hoții. A doua zi el afișă pe ușa locuinței un anunț : „În atenția celor care mă vizitează noaptea : Tacîmurile de argint au fost înlocuite cu altele de alpaca. Le găsiți în dulapul din dreapta, chiar în prima cameră. Nu mai am nimic vrednic de semnalat în afară de cîțiva pisoi care dorm într-un coș tot în această încăpere. Dacă luați coșul puneți pisoii pe covor. Vă rog să aveți grijă, pisoii dorm foarte ușor. La plecare vă rog să închideți bine ușa".

CEEA CE VĂ POT SPUNE...

Se iscase odată o controversă cu privire la vîrsta lumii. Fu întrebat și Voltaire ce părere are în această problemă.

— Habar n-am, răspunse, ceea ce vă pot spune e că privesc lumea ca pe o bătrînă care cochetează mereu ascunzîndu-și vîrsta.

CONTRA UMEZELII

Mark Twain era în vizită la un pictor. Pe șevalet se afla un tablou abia terminat. Pictorul îl invită să-i spună dacă îi place. Twain îl privi, apoi începu să-l critice mai ales pentru faptul că norii sînt pictați cu prea multă voluptate. Se înfierbîntă și, ca să dea mai multă greutate cuvintelor sale, își trecu mîna peste tablou.

— Atenție, strigă pictorul ! O distrugi ! Pînza e încă umedă.

— Nu-ți face griji, replică Twain, port mănuși.

CELE DOUĂ NATURI

Un tînăr pictor îl vizită pe Max Lieberman la atelier. Începu o discuție care se părea că nu se va termina niciodată.

— Maestre, spuse tînărul care se făcuse remarcat mai mult prin discuțiile sale decît prin pînzele pe care le adusese în expoziții, nu trebuie oare să pictăm natura așa cum o vedem ?

— Desigur, cu condiția să n-o vezi așa cum o pictezi dumneata.

EXAMEN DE ADMITERE

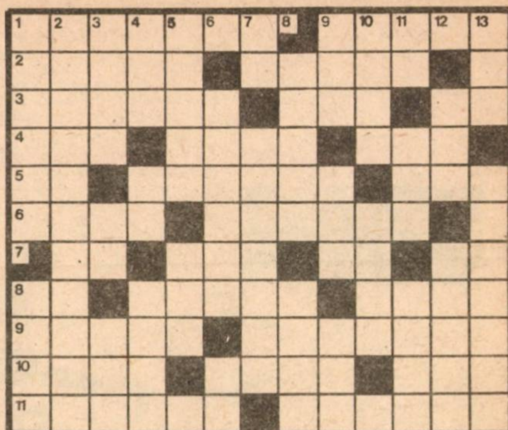
— Și acum o altă întrebare, domnule candidat. Ce îmi puteți spune despre cei mai mari romancieri ai secolului al XIX-lea ?

— Au murit cu toții.

GARABET IBRAILEANU

1871 — 1936

ORIZONTAL : 1) Numele primit de viitorul teoretician, critic și istoric literar la 23 mai 1871, la nașterea sa în Tîrgu Frumos — Țăranul din „Amintirile" lui G. I., „un personaj foarte important"... **2)** Singurul roman scris de G. I. socotit de criticii vremii o revelație, Eugen Lovinescu în a sa „Istorie a literaturii române contemporane" considerîndu-l „un model de literatură psihologică, străbătută de o poezie reală" — E zugrăvită în romanul „Adela". **3)** Referitor la cugetările debutului, criticul G. I. se va arăta mult mai îngăduitor decît cu versurile : „Era în aceste cugetări pătrundere și.... Pentru vîrsta de optsprezece ani însemna ceva" — Siglă pentru „Întreprinderea produse alimentare" — Apare ! **4)** Articol posesiv — G. I. spunea că „umblă, ca și știința, după adevăr" — Rom... de Vlahuță, scriitorul ales de G. I. pentru teza sa de doctorat intitulată „Opera literară a domnului Vlahuță". **5)** Epilogul cărții ! — Ziarul în care a apărut pentru prima oară „Balada morții" de Topîrceanu, poezie care după părerea lui G. I. este cea mai bună dintre creațiile poetului — Mioriță. **6)** Oraș în Japonia — „... cauzate de grava boală a lui tată-meu mi-au produs o curioasă psihopatie : la școală nu puteam să încep lecția. Deveneam mut." (Amintiri...). **7)** „Licența" lui Alecsandri — Oraș în U.R.S.S. — Anton Pann — Tudor Arghezi. **8)** Literare ! — Realizați în mod intenționat — Singuraticul și meditativul erou din romanul „Adela". **9)** Poezie de Nicolae Văcărescu (2 cuv.) — Scriitor român (1884—1935) a cărui creație a fost analizată de G. I. în revista „Viața românească" (noiembrie 1924) și despre care spunea că aduce în literatură „adevărul vieții nealterate". **10)** Personaj din mitologia scandinavă — Prinț troian (mit.) — Cuvînt în legătură cu anumite cărți. **11)** „Cu cît ești mai politicos, cu atîta ridici tot mai multe ziduri și forturi împotriva cordialității inoportune, care dă... în incinta vieții tale", cugetare din „Privind viața" (Editura Cultura națională) — „Noua revistă..." unde, în 1901, G. I. trimite cîteva articole (revistă cu care apoi va polemiza).

VERTICAL : 1) Orașul în care Mihai Pastia, ajutorul lui Mihai Carp în administrarea „Vieții românești" (sora ultimului, Elena, fiind soția lui G. I.), a înființat cea dintîi școală pentru muncitorii adulți — Coleg de la liceul „Codreanu" din Bîrlad (Raicu Ionescu-...) cu care G. I. se împrietenește **2)** „Amintiri din copilărie și...", publicate postum **3)** Piesă la șah — Carte de succes — Revistă (abr.) **4)** Numele a trei personaje masculine din creația lui Sadoveanu — Cap limpede ! — Poezie de Coșbuc despre care marele critic ieșean G. I. ne asigură că aceasta este cea mai frumoasă din toată opera poetului, apropiind-o în lirismul ei de poezia eminesciană **5)** Orașul în care tînărul licențiat e numit, la 1 septembrie 1896, suplinitor la gimnaziul de băieți — După unu ! **6)** Naționalitatea părinților viitorului „critic de la Iași" (cum a fost pentru mulți dintre contemporani văzut de la distanță G. I.) — „E destul de rău cînd vine El cu experiența și... nu, dar încă atunci cînd se întîmplă contrariul !" („Privind viața"). **7)** Corp de literă ! — Profesorul de matematici din romanul „Adela". **8)** Termen muzical — Pictor și grafician român (1881—1958). **9)** Pseudonim al lui Topîrceanu, prietenul lui G. I. — Fir — „Insulă" în toponimia chineză. **10)** La sesiunea din 1918 a refuzat primirea ca membru a lui G. I. De-abia în 1948 e proclamat membru post-mortem (abr.) — Prefix însemnînd „peste", „exagerat de...". **11)** Nota autorului — „Bel-...", roman de Guy de Maupassant apărut în editura „Samitca" din Craiova, tradus de Cezar Vraja, unul dintre pseudonimele lui G. I. — Maria Marcovici (ca fată), soția lui Teodor, care avea să moară cînd copilul avea 5 ani, iar tatăl, cînd avea 16 ani, evocare duioasă în romanul „Adela" și „Amintiri". **12)** După numai 65, se stinge din viață la sanatoriul „Casa Diaconeselor" din București. — Atributul acordat de G. I. în studiile sale, lui Lev Nikolaevici Tolstoi. **13)** Soția neînțelesului Dan din romanul cu același titlu de Vlahuță, roman despre care G. I. a afirmat că : „are o mare valoare, reliefînd multe infamii mascate ale clasei noastre stăpînitoare cu pretenție de civilizație și cultură" — „Cel mai bun roman de... pe care îl avem", nota G. Călinescu în articolul său „G. Ibrăileanu, Adela și Viața românească", la apariția romanului.

Dicționar : ISAI, DNO, OTER, MAZ, TAO.

MEXICO 86

MINUTUL 91

Declaraţii imaginare

Am făcut imprudenţa de a publica două materiale satirice pe teme de fotbal : o pagină consacrată cîştigării de către naţionala noastră a Cupei Mondiale, în finala istorică cu Miribamba (în numărul de Anul Nou al revistei „Săptămîna") şi o suită de interviuri imaginare care anticipau marea întrecere din Mexic (în Almanahul aceleiaşi reviste, pe 1986). Nu ştiu cît umor am avut eu, dar am aflat că mulţi dintre cei vizaţi n-au prea avut. Unul, de pildă, s-a jurat pe nevastă şi copii că nu-mi va mai răspunde la salut, dar avînd în vedere că nu-l prea salutam eu nici înainte, nu e nici o pagubă. Din fericire, există oameni ca Eugen Barbu şi Sabin Bălaşa care nu numai că nu s-au supărat, dar au şi plusat : primul a trecut cu mîna lui, în şpalt, cuvintele „eu sînt gropar de meserie", iar cel de-al doilea mi-a mulţumit că l-am aşezat lîngă Romica Puceanu, căreia s-a angajat că îi va face portretul. Acest portret o va reprezenta pe renumita cîntăreaţă lîngă orgă, citind din George Sand şi Charlotte Brontë. Efectul va fi zguduitor. Precizînd încă o dată că tot ce scriu pe această temă este un simplu amuzament, care n-are o legătură directă cu persoanele fizice invocate, vă mai propun o suită de declaraţii imaginare înregistrate în minutul 91 al finalei Argentina — R.F. Germania. Ele au fost luate prin diverse mijloace : prin telefon, prin satelit, prin efracţie, prin bunăvoinţă şi prin telepatie. Avem exclusivitate mondială.

ŞERBAN CIOCULESCU: Am urmărit desfăşurarea meciurilor cu ajutorul cronicilor semnate de Ioan Chirilă şi Gheorghe Nicolaescu. În aceste cronici s-au strecurat unele greşeli de gramatică şi erori de informaţie, dar nu voi insista acum asupra lor. Îmi pare nespus de rău că sora noastră Franţa a fost învinsă de ţara în care şi-a dat obştescul sfîrşit Caragiale. Din fericire pentru mine acel trist moment a fost compensat de un eveniment excepţional : am găsit, în sfîrşit, cel de-al şaptelea nasture de la jiletca galbenă a lui nenea Iancu. L-am căutat timp de 50 de ani şi unde credeţi că era ? Neştiutoare ca orice muiere, Zoe Dumitrescu-Buşulenga l-a cusut la un jupon al Anei Blandiana. Acest nasture, după cum probabil vă amintiţi, a fost pierdut de către dramaturg la o petrecere cu lăutari, dar nu la Berăria Cooperatistă, ci la Gambrinus, ceea ce schimbă situaţia.

Revenind la fotbal aş vrea să se ştie că am de gînd să pregătesc o echipă a Academiei, cu care cred că vom da lovitura în Campionatul Onoare. Ea va avea următoarea componenţă: Alexandru Dobre (în poartă), Cristofor Simionescu, Ion Coteanu, Mihnea Gheorghiu, Ştefan Pascu (linia de fund), Al. Rosetti, Ana Aslan(linia de mijloc), Alexandru Balaci, Alexandru Graur (aripi), Mihai Beniuc şi Eugen Barbu (vîrfuri de atac). Rezervă va fi Geo Bogza. Media de vîrstă va fi, ce-i drept, de 77 de ani, dar viteza de joc nu va avea de suferit, ba dimpotrivă. Pînă îi pun pe picioare m-am gîndit că n-ar fi rău să dau la tipar un studiu intitulat „De la plastronul lui Duiliu Zamfirescu la jambierele lui Nicolae Dobrin".

MARIUS POPESCU : După cum se ştie, datorită cîtorva goluri marcate în minus, dacii noştri dragi nu s-au calificat în Mexic. S-au calificat ei galii, celţi, goţii, aztecii, romanii, valonii, slavii şi alte seminţii ale pămîntului, numai ai noştri nu. Nu şi nu. Tocmai ei, despre care un cronicar sportiv de demult scria că sînt cei mai destoinici dintre ceilalţi. Tovarăşul Cornel Popescu a scris recent un studiu fundamental consacrat acestei ratări, dar cei de la „Sportul" au refuzat să i-l publice. Dacă nu va apărea nici în Revista de Arheologie, i-l publicăm noi la „Munca".

OCTAVIAN PALER : Mexic. Sau exilul şi împărăţia fotbalului, cum ar fi spus Camus. Aici, fiecare piatră poartă amprenta de neşters a şarpelui cu pene, Quatzelcoatl. Din înălţimi, Popocatepetl acoperă cu grandoarea lui ţipătul enigmatic scos într-o frizerie de o femeie. Femeia asta ţipă de cîţiva ani buni, dar mă mir că nimeni n-o observă. Mangustele mănîncă cobre, cobrele mănîncă ţînţari, ţînţarii mă mănîncă pe mine şi eu mănînc seminţe, a un leu bucula. Acesta e ciclul vieţii. Cînd am fost eu în Mexic nu se desfăşura nici un campionat mondial, iar cînd s-a desfăşurat aşa ceva, n-am fost eu în Mexic. E foarte simplu. N-a fost nici măcar Ion Bocioacă, de la ziarul cu pricina, bun vorbitor al limbii mexicane. Ce-aş mai putea spune acum, în minutul 91 ? Argentina, cîştigătoare fără glorie, a învins o Germanie Federală în care Briegel se agita ca Domul din Köln la cutremur iar Rummenigge şi Höness erau pleşuvi ca Lucas Cranach cel Bătrîn. Pregătesc, dealtfel, un volum de „Polemici cordiale" referitoare la fotbal, care va avea două capitole : „Viaţa pe un gazon" şi „Un fotbalist norocos". Prefaţa va fi semnată de G. Dimisianu. În rest, cum or vrea zeii.

ION DOLĂNESCU : În seara finalei dintre nemții vest-germani și argentinieni, mă aflam, ca tot omul, la o nuntă în comuna Potigrafu. Sus pe casă. Interpretam, după cum lesne bănuiți, lucrări vocal simfonice de Bach, Schubert și Wagner, ceea ce l-a determinat pe mire (care era cam latino-american la culoare) să creadă că țin cu nemții. În confuzia creată era cît pe-aci să se spargă nunta, noroc cu socrul mic și cu nașu' care au cerut „Cielito Lindo" și „La Cucaracha". N-am prea înțeles mare lucru de meci, pentru că eram cu un ochi la folcloristul Al. Amzulescu și cu altul la cei 17 frați ai mei. Oricum, am înțeles că toată lumea dorea prelungiri, așa încît la golul egalizator al lui Voeller s-a produs o emoție foarte mare. Atît de mare, încît o capră zăpăcită a izbit cu copita în stația de amplificare, aceasta a căzut peste ciorba de potroace și s-a făcut scurt-circuit, moment în care microfonul m-a curentat, bițiindu-mă în așa fel încît am căzut cu streașină cu tot peste Tiberiu Ceia, care tocmai juca biza cu Ionela Prodan. Nuntașii n-au prea observat, întrucît cîntau de mama focului două șlagăre de mare succes : „Maradona de ce minți / Că arbitrul n-are dinți" și „Platini băiatul mamii / Te mănîncă vest-germanii !" Cu greu m-am tîrît pînă la locuința unui radioamator, acesta a chemat Stația Meteorologică de pe Vîrful Omul, care mi-a trimis un delta-plan. Acum sînt în spital, la maternitatea Polizu. Noroc că sora șefă are mîine nuntă cu un brancardier care s-a purtat cu bravură în Războiul de Independență, așa că voi mai încasa o primă de joc.

DAN ZAMFIRESCU : Avem tradiții de-a dreptul extraordinare. Recent, am descifrat un text mai puțin cunoscut din „Învățăturile lui Neagoe Basarab" din care reiese că fiul său, Teodosie, bătea bășica în spatele Mănăstirii Curtea de Argeș. Există chiar indicii ale primului meci internațional, jucat în compania unor ieniceri veniți după haraci. Arbitrul nu se zbenguia ca acum, pe tot terenul, ci stătea în clopotniță și bătea toaca la fiecare infracțiune. La banchetul de sfîrșit de meci, Teodosie se pare că a băut rece, a făcut pneumonie și a dat ortul popii. Iată că, deși avem asemenea înaintemergători, n-am participat în Mexic! Răspunderea o poartă, firește, Mircea Lucescu. Pentru viitoarele preliminarii îi propun ca antrenori pe alții.

GHEORGHE NICOLAESCU: După cum probabil v-ați dat seama din cronicile publicate de ziarul „Sportul", eu am fost unul din cei doi ziariști români acreditați în Mexic. Numele celuilalt cronicar îmi scapă, pentru moment. Începutul marii finale m-a surprins aranjîndu-mi freza în alama strălucitoare a unui trombon. Rar veți găsi o freză mai rebelă. Sfîrșitul meciului nu l-am apucat, pentru că m-a chemat la telefon Eftimie Ionescu, pentru a mă informa că Țicleanu vede acum cu ambii ochi dar a damblagit de urechea stîngă. Așa că nu știu rezultatul nici măcar acum, dar unui cronicar sportiv nu i se poate cere chiar totul. Ceea ce m-a impresionat la argentinieni a fost uluitoarea asemănare a lui Maradona cu Oblemenco : șutează din alergare, dar și de pe loc, sare la cap atît cît poate, dă goluri și cu mîna.

TITUS POPOVICI : În calitatea mea de redactor-șef al revistei „Vînătorul și pescarul" am înaintat mai demult o propunere la Federația Română de Fotbal privind alcătuirea naționalei. Aceasta i-ar fi reunit, printre alții, pe Glonț, Vînătoru, Pistol, Prepeliță, Șoarece, Dulău, Șoiman, Pescaru, Pitulice, Lupu, Ursu și Cangurul-Gabor. Vă dați seama ce echipă ieșea ? Dar federația a respins propunerea și mi-a trimis un răspuns incalificabil : „Lăsați fotbalul, are destule Lumini și Umbre și fără dvs., mai bine v-ați ocupa de revistă !" Oricum, îmi pare bine că Maradona va juca din sezonul viitor la Victoria București, în tandem cu Tirchinici. Poate îl bag și într-un film, mai știi ?

Corneliu Vadim Tudor

TREI VÎRSTE

Președintele Lincoln plecase într-o călătorie în Vestul mijlociu. La un moment dat dădu ordin vizitiului să oprească. I se păru că a văzut lîngă gardul unei ferme un bătrîn care plînge. Se întoarse și văzu într-adevăr un moșneag cu lacrimi șiroind pe obraz.

— Dar, omule, nu se poate așa ceva !, spune-mi ce s-a întîmplat ?

— Tata mi-a dat o palmă, zise bătrînul printre lacrimi.

— Da, l-am bătut ! se auzi vocea altui moșneag care se apropia. A fost nerespectuos față de bunicul său. Merita palma pe care i-am dat-o.

Lincoln rămase înmărmurit : omul care plîngea părea de mult trecut de șaptezeci de ani. Vasăzică tatăl lui avea... Iar bunicul...

BĂRBIERUL REGELUI

Regelui George al V-lea al Angliei i se pregătise o primire... regească în Olanda. Pe chei, atunci cînd nava care-l purta pe suveran a acostat, se aflau, alături de oficialități, cîteva sute de școlari olandezi. La un semn elevii începură să cînte din toată inima imnul regal britanic. Numai că în loc de „God save the King" (Dumnezeu să-l apere pe rege), micii cîntăreți cîntau „God shave the King" (Dumnezeu să-l radă pe rege).

...Copiii cîntau cu atîta patos, încît regelui i-a fost cu neputință să creadă că e vorba de o farsă.

EPIGRAME

UNUI ANUMIT POET

Recordu-i de necontestat —
Metaforele-i curg în salbe
Că se exprimă colorat
În versuri... albe !

UNII ACTORI CELEBRI DEVIN CÎNTĂREȚI ȘI VICEVERSA

M-am hotărît! Mă pregătesc tot anul,
Să intru-n toamnă la Conservator,
Să-mi văd cu ochii idealul:
De a mă face... croitor.

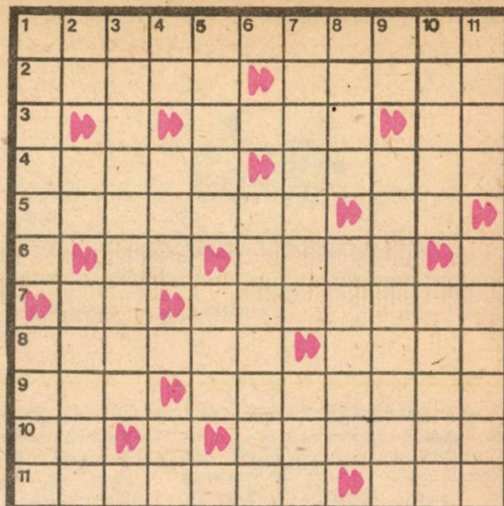
UNUI PROZATOR ÎNCERCAT

Se recomandă prozator
Și-o face-adesea cu căldură ;
Da-n tot ce scrie el de zor,
E sigur doar de semnătură!

UNEI POETE CARE PRACTICĂ ERMETISMUL

Cînd se produce la cenaclu
În stilu-i propriu, încifrat
O tot asculți ...și automat
Te duci cu gîndul la... șperaclu !

Corin Bianu

PE LOC REPAUS

ORIZONTAL : 1) Rezultatul nedorit al unui repaus prelungit. 2) Descoperită de cercetași — Reflectă fidel capacitatea de apărare 3) Contingent — Date în exemplu ! 4) Disciplină — Dușman 5) Cercetaș — Epilog la prolog ! 6) Sînt 14 trădători ! — Viteji 7) Soldat abia încorporat ! — Ținut cu mîinile sus 8) Comandă : „Pe loc repaus" — Indiciu pentru cercetași 9) Fruntașii companiei de roșiori — E marcat pe hartă 10) Complot descoperit în cele din urmă ! — Haine militare 11) Beneficiarul unei moșteniri — Pus între ei ? ! !

VERTICAL : 1) Cercetare — Împrejmuire 2) Leat de mijloc ! — Înapoi marș ! — Ariergardă 3) Comandant (pl.) 4) Cîte două la locotenent ! — Lucrare genistică — Primele la cavalerie ! 5) Măreață (pop.) — Unități de teren 6) Marchează superioritatea la înălțime 7) Unități în defensivă — Tare 8) Unități de bază ale diviziei motorizate — Respectat cu strictețe 9) Dat pe față — Vitejie, eroism (fig.) 10) La el se face gardă permanentă — Drepți în vii 11) Atributul celor blînzi — Puncte de reper la pornirea pe itinerar (sg.).

Dicționar : EIE.

IOAN ALBU
Alba Iulia

Părinți și copii

CURIOZITĂȚI

— Taticule, în Groenlanda trăiesc oameni ?
— Da, copile.
— Trăiesc și berze acolo ?
— Nu, e prea frig.
— Atunci cine le aduce oamenilor copiii ?

ZOOLOGIE

— Peștii, ca mai toate vietuitoarele, au văz, auz, miros...
— Da, mai ales atunci cînd sînt stricați...

ORA DE ISTORIE

— Cine a fost cel mai mare cuceritor al tuturor timpurilor ?, întreabă profesorul. Să răspundă eleva Ionescu.

Eleva se ridică și roșește pînă în vîrful urechilor.

— Ei, nu știi ? întreabă profesorul.
— Don Juan, răspunde eleva cu glas scăzut.

INTERVENȚIE

— Ești un măgar !, strigă Ionel.
— Da' tu ești și mai mare !, îi răspunde fratele său.
— Liniște copii ! Se poate așa ceva ?, spune bunicul care citește ziarul în fotoliu. Ați uitat că mai sînt și eu aici ?

ARHEOLOGICĂ ...ÎNTRE COLEGI

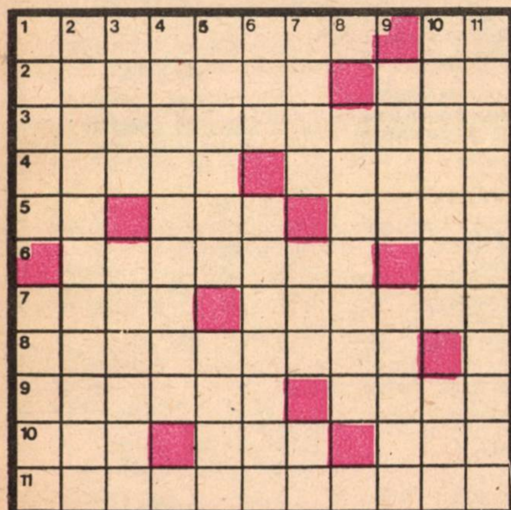
(Monoverb eliptic angramat : (4) + 5 = 8)

DIVERSE

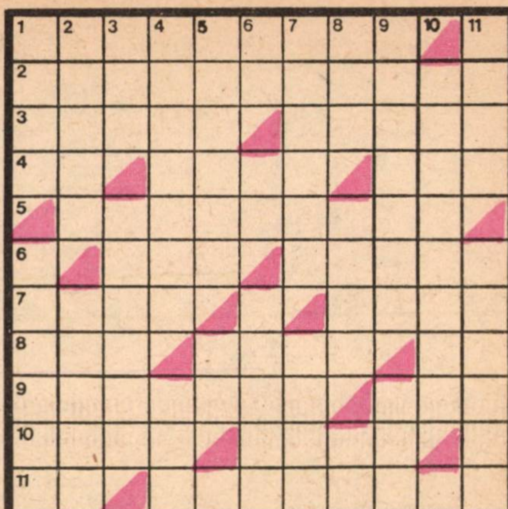
ORIZONTAL : 1) Inaugurarea casei 2) Cade casa pe el (pl.) 3) Casă pe roți, de la Zaharia Stancu citire — Vasile Rebreanu, pentru romanul „Casa" 4) Interiorul casei ! — Domiciliu de azi pe mîine (od.) — E în vestibul ! 5) Gospodărie în preajma casei (pl.) 6) Tapet interior aflat într-o încăpere ! — Așezat în capul mesei 7) Totalitatea semnelor simbolice aflate pe blazonul unor case mari — Ansamblu de ceterași (pl.) 8) Eol bate din spate ! — Patul din casa mare — Cuier instalat în birou ! 9) Casele de la marginea orașului — Licăr interior ! 10) Formații camerale — Așezăminte culturale (sing.) 11) Alături de noi — Casă de cumpărat sau dacă vreți casă de vînzare.

VERTICAL : 1) Schimb de locuință — Garnitură de casă 2) Domiciliu stabil pe o perioadă de șapte ani — Fructe de casă 3) Coasociat la ridicarea unei case noi — Specialitatea casei 4) Gard în gard și casă lîngă casă — Ritmul vieții 5) Casa lui Caragiale (pl.) — Nota de la casierie ! 6) Holișorul de la ieșirea din dormitor ! — Etajul 11 ! — Rocă eoloană. 7) Reflectat în oglinzile venețiene — Liber în familie 8) Cele trei Crișuri... mijlocii ! — A scoate apa din pămînt — Cule din Plenița ! 9) Casa poeziei antice — Vestiarul din dreapta ! 10) Merge pe roșu 11) Casă de comenzi — Podeaua din pragul casei (pl.).

CU APRECIERE
(Rebo eliptic : (4) + 5 = 8)

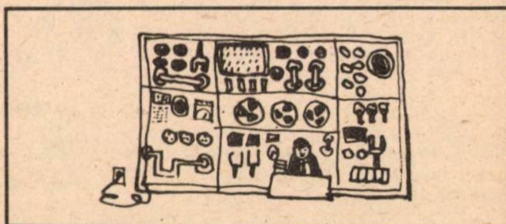

recitiri

ORIZONTAL : 1) Schimb de vederi în lumea celor care nu cuvîntă — Pat rămas gol în toiul nopții ! 2) Factor de decizie, după verificarea cunoștințelor (pl.) — Fondul literar ! 3) Se culcă după stingerea luminii 4) Munca la domiciliu (pl.) — Spală rufele în familie 5) Fior lăuntric ! — Întrece orice măsură (od.) — Moare în felul lui 6) Prins între ziduri — Comună la chip ! 7) Prinsă de gît pe toată viața — Cum mă vezi și cum te văd 8) Execuție de excepție 9) Sportive de performanță — Fierte-n clocot 10) Este în stare — Nu ne privește pe noi, oamenii — Mod de receptare a operei literare 11) Respins la examenul de admitere.

VERTICAL : 1) Confecții din piele — Campion popular al unor competiții de masă 2) Scriere de anticipație 3) Bazin acvatic — Caz de forță... minoră (pl.) 4) Șantier literar (pl.) 5) Unică în felul ei — Element de compunere pentru un știutor de carte 6) Luate în vizor ! — Acționează în sprijinul legii 7) Schimb de direcție — Element de artă populară decorativă — Basm fără conținut 8) O scurtă trecerea în revistă 9) Corespondent de presă — Bambus autohton (pl.) 10) Evidențiată în lipsă — Mișcarea de seară, pentru rebusiști ! 11) Cel peste care a trecut uitarea.

CORNEL POPESCU

ISTORII ELUCIDATE DOAR IN ANECDOTE

ÎNTRE COMANDANŢI

Hanibal încearcă în mai multe rînduri să-l oblige pe comandantul roman Fabius să dea lupta decisivă acolo unde i-ar fi convenit lui. Dar Fabius se eschiva cu îndărătnicie impunînd duşmanului marşuri lungi şi obositoare. În această împrejurare cartaginezul trimise o solie adversarului său : „Dacă Fabius e un comandant atît de mare pe cît ar dori să se creadă, trebuie să accepte să dea lupta !" Romanul îi răspunse : „Dacă Hanibal e marele comandant care se crede trebuie să mă forţeze să o dau !"

ÎNGERUL ÎNOTĂTOR

Pe un viitor recamier stătea domnul Talleyrand. Avea în dreapta şi în stînga sa pe doamnele de Staël şi de Récamier. El, galant cu amîndouă. Poate ceva mai galant cu doamna de Récamier. Doamna de Staël observă zelul domnului de Talleyrand.

— Dacă am cădea amîndouă în apă, pe cine aţi avea fericirea să o salvaţi mai întîi ?

— Vai, doamnă, dar sînt sigur că înotaţi ca un înger !

DESPRE BĂTĂLII PIERDUTE

Vizitiul nu mai reuşi să struneaseă armăsarii. Aceştia se speriaseră şi răsturnaseră caleaşca în care se afla Friederich al II-lea. Slujitorii se repeziră să-l scoată pe rege din rădvan. Cînd îl văzu pe vizitiu îl ameninţă că o să ordone să fie băgat la închisoare pentru toată viaţa.

— Sire, spuse înfricoşat vizitiul, e adevărat, e o nenorocire. Dar oare majestatea voastră n-a pierdut niciodată o bătălie ?

BUFONUL REGINEI

Bufonul reginei Elisabeta I a Angliei fu iertat în mai multe rînduri pentru „necuviinţa" de a fi spus nişte adevăruri neconvenabile. Totuşi, într-o zi, suverana porunci să-l arunce în temniţă pe măscărici pentru că întrecuse prea mult propriile-i „glume". După o vreme regina îşi aduce aminte de el şi porunci să fie adus iarăşi la curte.

— Sper că de azi înainte n-o să ne aduci mereu aminte de greşelile pe care le facem, zise regina.

— Bineînţeles, majestate, doar n-o să repet într-una lucruri de care vorbeşte toată lumea.

REGRET

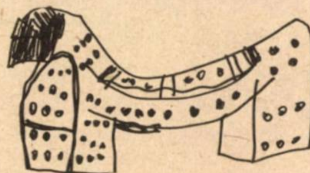
Părăsind Parisul, fratele lui Friederich cel Mare, principele Henric, care fusese trimis cu o ambasadă în capitala Franţei, îi spuse ducelui de Nivernais care îl însoţea :

— O jumătate de viaţă am dorit întruna să vadă Parisul. Cealaltă jumătate o să mi-o petrec regretîndu-l.

EXPLICAŢIE

În faţa lui Alexandru cel Mare fu adus un pirat. Tînărul rege îi spuse că, fără îndoială, va fi judecat şi condamnat. Totuşi îi ceru să-i spună de ce practică o asemenea murdară meserie.

„Sînt pirat, răspunde acela, pentru că nu am decît o singură corabie. Dacă aş avea mai multe, m-aş numi cuceritor".

Desene de Gabi Popescu

AUDIENŢA

Ambasadorul Prusiei îi ceruse în repetate rînduri o audienţă lui Petru cel Mare, dar acesta se părea că îl amînă cu bună ştiinţă. Cum suveranul său îl presa să aibă o discuţie cu ţarul, ambasadorul porni într-o dimineaţă să-l caute pe acesta în port. Îl găsi într-adevăr acolo, suit pe catargul unei corăbii unde innoda nişte parîme.

— Majestate, strigă de pe chei ambasadorul, vă caut de multă vreme. Îmi acordaţi audienţa ?

— Desigur, domnule, se auzi glasul tunător al lui Petru. Urcaţi, vă rog, pînă la mine !

SCARA

Mareşalul Condé se prezentă la palat să prezinte omagii suveranului său, după victoria pe care o repurtase la Seneffe. Ludovic al XIV-lea îi ieşise în întîmpinare cu întreaga curte şi îl aştepta pe ultima treaptă a scării palatului. Condé, din cauza gutei care îl chinuia, urca cu greutate scara. Cînd se apropie de rege, îi spuse :

— Sire, îmi cer scuze pentru că v-am făcut să aşteptaţi.

— Nu-i nimic, răspunse suveranul, te înţeleg : cînd porţi povara gloriei nu poţi merge prea repede.

ŞANSA

Un ofiţer din garda regală fusese trimis în grabă să-i anunţe lui Ludovic al XIV-lea o strălucită victorie a armatelor sale.

— Mă bucură vestea pe care mi-o aduci, tinere. Cu ce pot să te răsplătesc ?

— Sire, fiţi mărinimos şi decoraţi-mă cu Crucea Sfîntului Ludovic, răspunse fără reţinere ofiţerul.

— Cum ? Dar e cea mai înaltă distincţie pe care o pot oferi... Eşti prea tînăr pentru aceasta !...

— E adevărat, majestate, dar în Regimentul Regal nu se trăieşte prea mult !

BUNA VECINĂTATE

Paznicii de pe domeniile ducelui de Longueville îi aduseră la cunoştinţă stăpînului lor că nobilii vecini vînează mereu pe moşia sa.

— Lăsaţi-i să vîneze, le spuse ducele. Prefer să obosească alergînd după iepuri. Astfel n-o să mai aibă putere să clevetească.

SFAT

În galeria savanţilor distraţi trebuie trecut desigur şi cavalerul de Lorenzi. Acesta fusese atacat la drumul mare de mai multe ori de briganzi care îi luaseră tot ce avea mai de preţ la el. Un prieten îl sfătui să poarte întotdeauna un pistol.

— La ce mi-ar folosi ? Hoţii o să-mi ia arma de la bun început !

INCOGNITO

Despre califul Hegiaj se spune că era un om drept dar deosebit de aspru cu cei care nesocoteau legile. Atît de aspru, încît simpla rostire a numelui său inspira groază unora dintre supuşi. Ca să cunoască mai bine felul de a fi şi de a gîndi al celor pe care îi conducea, califul obişnuia să cutreiere ţinuturile incognito. Într-una din zile, întîlnind pe careva, îl întrebă ca din întîmplare dacă îl cunoaşte pe califul Hegiaj.

— Nici nu vreau să ştiu de el. E un adevărat monstru. Mereu însetat de sînge.

— De ce spui asta ? Ce vini i se aduc califului ?

— Toate... absolut toate... E învinuit de toate fărădelegile tiranilor.

— L-ai cunoscut oare pe calif ?

— Nu !

— Nu l-ai văzut niciodată ?

— Nici nu mi-aş dori asta !

— Atunci află că eu sînt califul Hegiaj.

Arabul îl privi cu ochi din care se scursese vlaga.

— Mă trag dintr-o familie ciudată. Toţi ai mei au cîte o zi pe an în care înnebunesc. Desigur, astăzi e ziua nebuniei mele.

Califul nu mai avu replică. Scoase din deget inelul lui cu pecete şi îl dădu călătorului.

— Dacă te va întreba cineva ce fel de om e Hegiaj, poate îi povesteşti şi întîlnirea ta de azi cu un monstru însetat de sînge.

BRAŢ ŞI SPADĂ

Unul din cei mai mari conducători de oşti din Evul Mediu a fost, neîndoios, Skanderbeg. Pentru că ieşise victorios în atîtea zeci de bătălii, i se atribuiseră puteri supranaturale. Turcii răspîndiseră zvonul că eroul albanez nu ar fi reuşit să cîştige nici o luptă dacă ar fi fost lipsit de spada sa care ar avea însuşiri miraculoase. Se spune că într-un interval de pace Skanderbeg îi trimise spada sa sultanului Mahomed al II-lea. Eroul auzise că sultanul ar dori să examineze temuta armă „fermecată". Mahomed se miră cînd i se aduse spada. Se uită la ea în fel şi chip, o oferi sfetnicilor săi cu gîndul că poate cineva o să descopere secretul paloşului. Pînă la urmă trimise înapoi spada spunînd că nu înţelege cum au putut fi săvîrşite atîtea fapte de vitejie cu o spadă umilă ca aceasta, în vreme ce el are cîteva spade mult mai bune.

Cînd i se aduseră la cunoştinţă cuvintele lui Mahomed, Skanderbeg îşi privi arma :

— Are dreptate, sultanul, zise. Dar el nu înţelege că trimiţîndu-i spada nu i-am trimis şi braţul...

SEARĂ DE IARNĂ

Într-o noapte geroasă de iarnă Suvorov ieşi din casa unde îşi fixase comandamentul şi chemă la el sentinela. Generalului îi plăcea să se ştie înconjurat numai de oameni isteţi şi cu prezenţă de spirit şi cerea ofiţerilor ca pînă şi paznicii să fie dintr-aceştia.

— Spune-mi soldat, cîte stele sînt pe cer ?

Sentinela se nimeri să fie un mucalit. După ce dădu onorul se apucă în linişte să numere stelele.

Suvorov aşteptă cît aşteptă... Omul numărase deja cîteva sute... Frigul era pătrunzător... Generalul se lăsă păgubaş şi intră în încăperea în care ardea focul.

POLITICĂ

Se spune despre Cromwell că atunci cînd era vorba de chestiuni importante dicta secretarului său două sau trei scrisori care se contraziceau şi îi ascundea întotdeauna pe cea pe care a dădea curierului.

EXCES DE ZEL

O delegaţie a unei Academii de provincie fu primită cu multă bunăvoinţă de Ludovic al XVIII-lea.

— Domnilor, întrebă regele, aveţi mulţi elenişti printre academicienii acestei înalte instituţii ?

— Elenişti !, se miră conducătorul delegaţiei. Nu avem nici unul ! De multă vreme i-am înlăturat pe toţi. Acum, în departamentul nostru nu mai sînt decît vreo doi-trei ticăloşi care regretă pe prizonierul din insula Sfînta Elena.

MEDICII PACIENȚI

ZÎMBETE CU ESCULAP

Sharp, un celebru chirurg englez, primi să-l consulte pe un țăran care, i se spuse, venise de foarte departe și că se văita într-una că-l doare tot corpul.

— Am fost și la doctorul nostru de țară, zise omul, dar el mi-a spus că n-am nimic. Nevastă-mea, săraca, mi-a spus să vin la Londra să mă vadă un profesor, că nu-i de glumit.

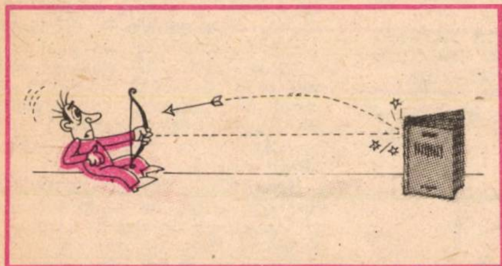
După ce își examină pacientul, medicul îi zise cu blîndețe :

— Omule, să știi că doctorul vostru are dreptate. Aproape aș zice că n-ai nimic !

— Totuși, domnule doctor, cum să fac să scap de dureri ?

— Păi uite, aș zice să urmezi tratamentul pe care-l urmez și eu : Cînd simt că încep durerile o rog pe soția mea să-mi dea cîteva pahare de vin încălzit. Apoi ea mă bagă în pat și îmi pune o sticlă cu apă fierbinte la picioare. A doua zi nu mai am nimic !

— Foarte bine, domnule doctor, spuse țăranul. Așa o să fac ! Dar spuneți-mi, cînd credeți că îi convine mai mult soției dumneavoastră să vin pentru tratament ?

MEDICUL ȘI BOLNAVII

Rana pe care o căpătase Ludovic al XV-lea începuse să-l chinuie sălbatic. Durerile deveniseră insuportabile. Cîțiva medici îl consultară pe suveran, dar regele ținu să fie chemat și doctorul Moreau, marele chirurg al vremii.

— Sînt convins că mă vei trata mai bine decît îi tratezi pe cerșetori.

— Sire, cu părere de rău o spun, sînt în imposibilitate să vă ofer o altă îngrijire.

— Chiar așa ?, se miră regele.

— Într-adevăr, eu îngrijesc cerșetorii ca pe niște regi !

ACASĂ

— Ei, dragul meu, spune doctorul, maladia dumitale nervoasă a regresat într-atît încît te poți înapoia acasă la nevasta dumitale.

— Ce, domnule doctor, mă credeți nebun ?

INTERVENȚIE

După o dezbatere furtunoasă în parlament, un deputat încearcă să-l sicaneze pe cel care a ținut un discurs fulminant :

— Ascultă domnule, am auzit că dumneata ești de meserie medic veterinar...

— Da, îl întrerupe acela. De ce mă întrebi ? Ești cumva bolnav ?

Culese și adaptate de
A. PAȘCHIN

CU SUCCESIUNE
(Monoverb cu incastru : XXXXXXXXO)

ȘTIAȚI CĂ...

...Printre scriitorii „fericiți" care și-au văzut necrologul, fiind în viață, a fost și ION CREANGĂ ? Prin 1884, datorită unei confuzii pricinuite de boală, marile ziare din Capitală s-au grăbit să publice necrologul scriitorului care, cu un rîs revoltat, ar fi spus : „Dacă atîta era să-mi fie toată jelania după moarte, îmi pare bine că n-am murit încă ; aș vrea să mor numai cînd s-or găsi și în țara asta oameni cărora să le pese ceva mai puțin de unul ca mine".

...Marele scriitor MIHAIL SADOVEANU a fost unul dintre primii scriitori români ecranizați ? Punctul de pornire al filmului despre care este vorba, realizat în 1929, l-a constituit romanul „Venea o moară pe Siret". Ulterior au mai fost ecranizate „Neamul Șoimăreștilor", „Frații Jderi", „Nada florilor" (sub titlul „Vacanță tragică") și „Dumbrava minunată".

...Scriitorul EMIL GÎRLEANU a fost unul dintre primii scenariști de film ai țării noastre ? După scenariul scris de el, avînd ca inspirație „Cetatea Neamțului" de VASILE ALECSANDRI, a fost turnat un film mut în anul 1912, avînd ca actori întreaga trupă a Teatrului Național din Craiova.

Aproximativ în același timp, LUCIA STURDZA BULANDRA a turnat într-un hangar din București filmul „Amorul fatal", iar GRIGORE BREZEANU „Războiul Independenței".

...În afară de romanele „Manoil" (1855) și „Elena" (1862), DIMITRIE BOLINTINEANU a scris și un al treilea roman, puțin cunoscut astăzi, intitulat „Doritorii nebuni", roman care zugrăvește frămîntările din epoca pașoptistă, promovînd cu vădită simpatie ideile democratice, progresiste ? Romanul a apărut în foileton în ziarul „Dîmbovița" (3 iunie—15 noiembrie 1864). Nu a fost tipărit în volum.

DUMITRU VASI-SOIMOȘANU

UN PROZATOR
(Monoverb : 2—7)

CA OCHII DIN ...CAP

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2									■	
3		■		■			■			
4						■		■		
5			■		■					
6 ■				■						■
7	■								■	
8						■		■		
9				■						
10					■					
11			■							

ORIZONTAL : 1) Se face de rîs în ochii lumii; 2) Îți ia ochii; 3) Un plic gol ! ● Tancred, extremistul ! ● Poet de la „Steaua". 4) Ochii care fură inima oricui. ● Un sfat esențial!; 5) Adrian cel mic. ● Te face să-ți umezești ochii; 6) Te însoțește de cînd deschizi ochii. ● Cu ochii holbați. 7) Îl ai în fața ochilor; 8) Fund de ochi. ● Scump la vedere !; 9) Scos în față, așa pe sprinceană. ● Țin la preț; 10) Ochii broaștelor. ● Da mîncare și băutură la toată lumea. 11) Vin și pleacă în plină iarnă ● Li se închid ochii.

VERTICAL; 1) Ochi de gheață ● Nu-i de nici o treabă, cică mai mult strică; 2) Stau deasupra ochilor (sing.) ● E bun cînd pui piciorul în prag; 3) Chiar curbe ! ● Acțiuni realizate cu ochii închiși; 4) Umbrela vegetală. ● Cu ochii plecați; 5) Ghiont superficial ! ● Upercut de stînga ! ● Încheietura la mînă ! ● Iodat bine !; 6) Acționează feriți de ochii lumii ● Îndelung folosit; 7) Aici se merge cu ochii închiși. ● Plin de viață. ● Bun de legătură ; 8) Chior la dreapta, orb la stînga ! ● Unul căruia i se închid ochii; 9) Trasul la coș. ● Ce-ți mai rămîne. ● Mai apropiat nici nu se poate ; 10) Susținător la ochire. ● Dat de pomană cu bună intenție ; 11) Se zice că ar crește văzînd cu ochii. ● Simplu ochi (pl).

Dicționar : AIOR.

MARIA BOTA

ORIZONTAL : 1) Se ia după capul fiecăruia. ● Dat peste cap dintr-o sorbitură; 2) Cap într-o întreprindere; 3) Înregistrează bine la... cap. ● Chiar nimic; 4) Zece sute în cap ● Bună de cap; 5) Gura ce-ți vrea binele ● Te oprește la drumul mare; 6) Luate pe după cap ● Rană !: 7) Evaluate la timp ! ● Mîncat din... ochi 8) Te anunță că arzi gazul de pomană. ● Tații care și-au pierdut capul!; 9) Datul în vînt (pl.); 10) Folosit pînă peste cap. ● În frunte ți-s puse (sing.); 11) Moalele capului ● Din cap pînă-n picioare.

VERTICAL: 1) Protejează vasele la cap ● Ținute sub papuc !; 2) Secrete feminine (sing.) ● Iute la cap ! ● N-are cap ci căpățînă; 3) Unele care își cam fac de cap. ● Apucat de cap ! 4) Trase prin urechile acului ● O duce capul; 5) Boală la cap ● Ued fără sfîrșit !; 6) Ochi de pește ● Tratat cu multă căldură ● Negru în cerul gurii (pl); 7) Se încadrează în normele clasei sale ● Acțiuni premergătoare unei cercetări în adîncime; 8) Era în slujba domnului ● Arc de cerc !; 9) Vai de capul lui ● Unul care nu s-a legat la cap niciodată; 10) Cel ce și-a pierdut capul ● Dovezi sigure ! ; 11) Asta chiar face cum îl taie capul.

MIRON BOTA

1	2	3	4	5	6	7	8 ■	9	10	11
2									■	
3	■						■			
4			■		■					
5						■				
6	■							■		
7		■		■						
8					■		■			
9 ■		■							■	
10				■						
11							■			

CU VOLUM
(Metagramă : xxxxox)

CU VALOARE
(Monoverb : 3—8)

N

CÎTE CEVA DESPRE GENII MUZICALE

PATRIOTISMUL LUI VERDI

După premiera nemuritoarei opere „Traviata" care a avut loc la teatrul „Fenice" din Veneţia (1853) — aflată atunci sub ocupaţie austriacă — şi care s-a bucurat de un imens succes la public şi a fost elogiată de critică, prietenii săi l-au sărbătorit pe compozitor în cadrul unei festivităţi la care au participat şi cîţiva ofiţeri austrieci.

Unul dintre ei, cunoscîndu-i sentimentele anti-austriece, i-a oferit o cupă de şampanie şi, ciocnind, i-a spus rîzînd.

— Vă felicit pentru succesul obţinut de dumneavoastră şi vă invit la anul la o altă cupă la... Torino ! (Aluzie la intenţie Imperiului de a ocupa şi acest oraş.)

Răspunsul lui Verdi a fost prompt.

— Vă mulţumesc pentru felicitări, dar mă îndoiesc că vă veţi onora invitaţia, căci regele nostru Victor Emanuel nu obişnuieşte să pună la dispoziţia prizonierilor săi... şampanie !

RĂSPUNS

Între compozitorul Giaccomo Puccini (1858—1924) şi dirijorul Arturo Toscanini (1867—1957) existau legături de strînsă prietenie, ceea ce îl făcea pe primul ca în fiecare zi de An Nou să-i trimită prietenului său prin poştă un colet cu dulciuri.

Prin toamna anului 1922, între ei interveni o neînţelegere care degeneră în ceartă. Totuşi în ajunul anului nou, Puccini, uitînd de diferendul existent, îi trimise lui Toscanini coletul cu dulciuri prin poştă.

Imediat, însă, regretînd gestul, îi expedie următoarea telegramă.

„Expediat coletul cu dulciuri din greşeală. Puccini".

A doua zi el primi următorul răspuns telegrafic.

„Mîncat dulciuri din greşeală. Toscanini".

Culese şi adaptate de
MIHAI COCIU

Numerale

„Primul prea se ţine tare" !
Zise Unul către Doi.
Trei le spune : „E-o-ntîmplare
Că-i mai mare peste noi".

Foarte vesel, ca la teatru,
Cu fireturi zorzonat,
A intrat în sală Patru
De secund aplaudat.

Hitru Cinci cu limbă lată
Sosit tocmai de la Iaşi
Născoceşte-o glumă-ndată
Despre leul buclucaş.

Zece care peste toate
Se visa că-i înzecit,
S-a trezit de... Jumătate
Cu discreţie, ghiontit...

Constantin Atomii

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									

arta Modei

ORIZONTAL : 1) Un fel de cămaşă bărbătească, îmbrăcăminte pentru partea superioară a corpului ● Acoperămînt de cap, un fel de beretă cu marginile îndoite înăuntru 2) Pardesiu, raglan confecţionat din stofă subţire (pl.) ● Fular de diferite forme purtat la gît sau pe cap 3) În cucă ! ● Arbust cu lemn tare ● Soarele din maramă ! 5) Obiecte mărunte de îmbrăcăminte : mînuşi, cravate, ciorapi expuse într-un magazin (pl.) 5) Refren oltenesc ● Bluză din portul popular românesc ● La intrarea în ocean ! 6) În divan ! ● Căciulă sau pălărioară pentru femei ori acoperămîntul magistraţilor. 7) Pantaloni ţărăneşti lungi, strîmţi şi încreţiţi pe picior, specifici portului popular ● 3,4 tichii ! 8) Haină de iarnă, lungă, din stofă groasă, purtată peste celelalte obiecte de îmbrăcăminte ● Bătută în războiul de ţesut. 9) Primele tivilichii ! ● Pomi roditori. 10) Lucrători ai obiectelor din piele. 11) Atîtat. 12) Haină bărbătească de ceremonie, din stofă neagră, terminată la spate cu două cozi ● Pieptare ţărăneşti, fără mîneci, încheiate în faţă.

VERTICAL 1) Pantaloni strîmţi confecţionaţi din material rezistent, purtaţi de tineri ● Localitate ardeleană din... chipiu ! ● Moale la aşternut. 2) Nădrag (pl.) 3) 24 bundiţe ! ● Cravată lată, înnodată sub formă de fundă. 4) La intrarea în zeţărie ! ● Primele articole ! ● Apă stătătoare folosită la... lustruitul încălţămintei 5) Arbori din zăvoi ● Prenume bărbătesc (dim.). 6) Om al frumosului ● Animal din blana căruia se confecţionează haine scumpe. 7) Anton Ene ● În tocă ! ● Ciolan tăiat ! 8) Campionul din bască ! ● Îmbrăcăminte femeiască dintr-o singură piesă (pl.) ● În slip ! 9) Manta ţărănească miţoasă, din lînă, purtată de mocani ● Elegant. 10) Căciulă din paie ● Veşmînt din pînză, purtat în casă sau pentru protecţie (pl.).

Dicţionar : ILA, OCE, IVA, ZETA, CIOL

NICOLAE ROTARU

SCOȚIENE

ALTERNATIVA

Mr. Walker s-a hotărît : nu mai are rost să trăiască. Azi își va pune capăt vieții. Se duce la farmacie și cere o otravă puternică. Pentru asta îi întinde farmacistului un penny.

— Regret, îi spune farmacistul, nu vă putem vinde substanța asta ; un penny este prea puțin. Cea mai mică cantitate pe care v-o putem oferi vă costă un shiling.

— Cît ? Așa mult ? sare ca ars scoțianul. Dacă e așa, mai bine rămîn în viață !

STAȚIA TERMINUS

Un scoțian călătorește cu trenul. În fiecare stație sare din vagon și aleargă spre casa de bilete a gării. Acolo își cumpără un bilet și dă fuga să se urce iarăși în tren. Un tovarăș de călătorie, intrigat de purtarea scoțianului, îl întreabă de ce coboară de fiecare dată.

— Domnul meu, cobor pentru ca să-mi cumpăr bilet pînă la stația următoare.

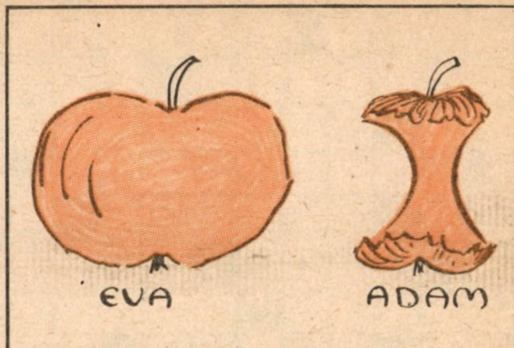
— Bine, dar de ce nu v-ați luat de la început bilet pînă la stația la care vreți să coborîți.

— N-ar fi avut nici un rost. Nu se știe dacă voi ajunge pînă acolo. Medicul mi-a spus că mă pot aștepta din clipă în clipă să mor de atac de cord. Și atunci, de ce să cheltuiesc degeaba ?

ZIUA DE MIERE

Proaspăt căsătoriți, Jim și Mary pleacă în călătorie de nuntă nu mai departe decît în orașul cel mai apropiat. Fericiți, ei se plimbă pe străzi și admiră frumusețile străvechiului burg. Jim intră într-o prăvălie și cumpără un pachet de ciocolată. Rupe o bucățică și o întinde grațios soției ; cu grijă ia și el o bucățică iar restul îl bagă în buzunar.

— Ce a rămas, iubito, păstrăm pentru copiii noștri.

CONVALESCENȚA

Medicul își consultă pacientul.

— Se pare, stimate domn, că ai scăpat. Criza, e sigur, a trecut. Trebuie să mulțumești Fortunei și părinților dumitale care ți-au dăruit o constituție viguroasă.

— Sînt bucuros, domnule doctor, și cred că veți ține seama de cei care m-au ajutat, atunci cînd veți stabili și onorariul dumneavoastră.

CÎT COSTĂ UN ZIAR ?

Un vînzător de ziare țipă cît îl ține gura : „Catastrofă aeriană. Prăbușirea avionului de pe linia Glasgow-Londra".

— Vai de mine ! spune îngrozit scoțianul care stătea de vorbă cu prietenul său. În avionul ăsta am suit-o dimineață pe nevastă-mea.

— Cumpără un ziar, îl îndemnă prietenul, vei afla amănunte.

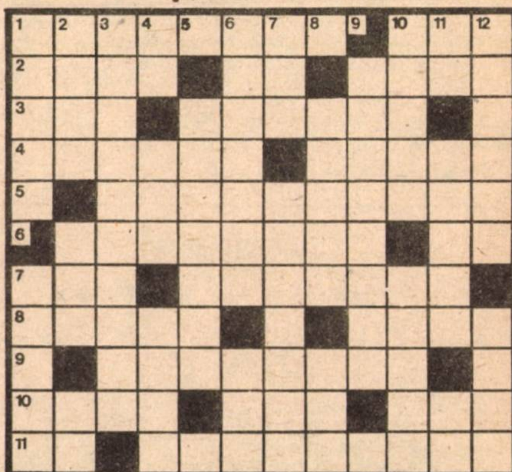
— Ce rost mai are ? Acum, că tot s-a întîmplat, o să cumpăr ediția de mîine care va da și lista victimelor !

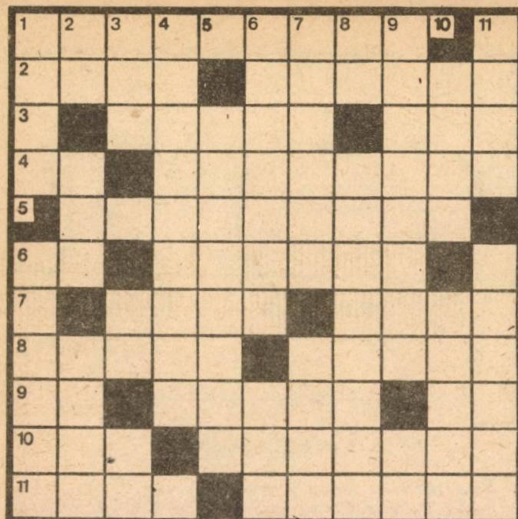
r.r.

De ce nu așa?

ORIZONTAL : 1) Tratat cu leacuri băbești — Punct alimentar. 2) Un fel de galbeni — Notă de creditare ! — Înscris poștal (abr.). 3) Înaintaș polonez — Fără ele, aproape că nu-i chip. 4) Face curte, într-o manieră rustică — Cu o figură îndoliată. 5) Mișcare de înviorare. 6) Soliști la corn — Cuprins de amețeală ! 7) O bătaie în pumni — Se pregătesc pentru o trecere... cu bacul. 8) Fata (!) moșului și a babei (masc.) — Foarfeci ce nu ruginesc. 9) Bate la poartă. 10) Voiajul de nuntă al apicultorului — A avea răspunsul pregătit — Sămînță de mohor ! 11) Avion personal — Urmărește obținerea avantajului la serviciu.

VERTICAL : 1) Un rezultat favorabil — Calificat fără prelungiri. 2) Un tip de rea credință — Cale de acces spre litoral — Plantat în cuiburi. 3) Previn accesul. 4) Miez sec ! — Un căprior bun de pus la sanie — Plasat în opoziție. 5) Reacție în lanț. 6) Emit judecăți de valoare — Scurtă istorie ! 7) Cîntăreț de epopee — Noi între noi (fem.). 8) Generatoare de forță — Tragere specială. 9) Piesă de schimb. 10) Izvorul cunoașterii — Prezintă simptome de... elefantiazis. 11) Agent diplomatic ! — La fundul clepsidrei — Sămînță de ris. 12) Se fac remarcate într-un grup vesel — Circul pe apă.

La drept vorbind

ORIZONTAL : 1) La drept vorbind (pl.). 2) Dafin — Unul care a luat startul. 3) Element de culpabilitate — Sertarul din dreapta ! 4) Picată la țanc ! — Îndreptată. 5) Specialitatea celor în drept. 6) Teze prescurtate ! — Autentică de drept anumite acte. 7) Pisici sălbatice — Întîlnit uneori... în apărare ! 8) Îți ia apărarea, la nevoie (fem.) — Nu-s prea drepte. 9) Cupă ! — Nu admit nicicum nedreptatea — În pripă ! 10) Lideri ai clasamentului — Așezat în linie dreaptă. 11) Le ia pe toate drept bune — Judecă, și nu greșesc.

VERTICAL : 1) Suprafață prin definiție dreaptă — Exagerat de drept. 2) Al din dreapta ! — O speță oarecare — Patrupedul din bucătărie. 3) Localitate în Franța — Cap de rînd ! — Două drepte ! 4) La drept vorbind, sînt exagerat de severe. 5) Nu-și are locul printre cei drepți (fem.). 6) Beneficiază de servicii avocățești (pl.) — Fragment de vinilin ! 7) Unitate de ceasornicărie — Lăsat fără suflare. 8) Caiere ! — Angajament solemn în instanță. 9) Vin intr-ajutor — Cap de linie ! 10) O vorbă ce îndreaptă privirea — Partea ce ia întotdeauna apărarea. 11) Prefix... cu vechime — Comandă tematică, în procesul de instrucție.

Dicționar : TAR, EUP, ILI.

D-ALE FILOSOFILOR

LOGICA

Diogene a fost întrebat odată de ce întotdeauna cerșetorii stîrnesc mila oamenilor în vreme ce soarta filosofilor nu trezește nici un fel de compasiune ? Filosoful ar fi răspuns : Fiecare deplînge propria-i soartă : oricine se gîndește că poate mîine va fi șchiop, ciung sau orb — filosof, însă, niciodată.

REACȚIE

Filosofului grec Antisthene i se spuse odată că fusese lăudat de niște indivizi pe care acesta, se știa, îi privea ca pe niște nemernici.

— Vai de mine, exclamă filosoful, pesemne am făcut cine știe ce faptă necugetată !

RĂSPUNS

Întîlnindu-l într-o zi pe Aristotel, un individ limbuț începu să-i vorbească filosofului despre tot felul de lucruri fără nici o noimă.

— Nu-i așa că tot ce ți-am spus e plin de înțelepciune ? îl întrebă acela. Nu ești uimit de tot ce ai auzit ?

— Sînt uimit de un singur lucru, răspunse Aristotel. Că există pe lume un om care are urechi să asculte, deși are picioare să scape cu fuga.

ADEVĂRUL UNEI VIEȚI

Bătrîna doică a lui d'Alembert îl sfătuia de fiecare dată pe acesta să acorde mai mult interes mărimilor zilei care îl vizitau din cînd în cînd. Ea îi atrăgea atenția că toți aceștia ar putea să-i ofere niște rente. Dar d'Alembert rămînea în continuare nepăsător.

— O să rămîneți toată viața un filosof !, îi spuse doica cu o urmă de compătimire în glas.

— Și, mă rog, ce este un filosof ?

— Un nebun care se chinuiește o viață întreagă ca să se vorbească despre el după moarte !

GREȘELI

Într-o discuție, Voltaire avu un cuvînt de laudă pentru un alt filosof. Cel cu care vorbea îi atrase atenția că filosoful acela vorbea de fiecare dată despre Voltaire ca despre un oarecare.

— Nu e exclus să greșim amîndoi, veni răspunsul.

BIVERB MIORITIC

(2, 5)

(Monoverb eliptic : OXXXXXXX)

ARTISTICĂ

(Metagramă anagramată : xxxxxxo — xoxxxxx)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

DE DRAGOSTE

ORIZONTAL : **1)** **Înger şi...**, poezie de Mihai Eminescu din care transcriem ultima parte: „Am urmat pămîntul ista, vremea mea, viaţa, poporul. / Cu gîndirile-mi rebele, contra cerului deschis ; / El n-a vrut ca să condamne pe.... ci a trimis / Pre un înger să mă-mpace. şi-mpăcarea-i... e amorul" — Poet clujean (Emil). autorul poeziei **Am sărutat în piatră**. **2)** Zeu al iubirii — Iubit. **3)** Personaj din mitologia vechilor greci care, pentru a se răzbuna pe Heracles, îi lasă Deianirei, soţia eroului, în dar, un filtru miraculos, menit să-i aducă soţul înapoi cînd acesta avea s-o părăsească pentru altă femeie — Colindare. **4)** Hamac din Brazilia — Istoric şi lingvist român (1745—1806), autorul următoarelor cuvinte : **„Cu cît mai mult vei iubi pe alţii, cu atît mai mult şi mai tare vei trage pe alţii ca să te iubească şi să-ţi facă bine şi fericirea ta să o înmulţească"** — Teme ! **5)** Poet sovietic (1895—1925), autorul poeziei **Dragostea mea astăzi e alta** — Sat în judeţul Satu Mare. **6)** Din capul locului — Celebru operator de film francez (Henri), semnatarul imaginei la filmele **Îndrăgostiţii din Verona** (regia : A. Cayatte), **Patru fete îndrăgostite** (regia : M. Allegret). **7)** Erou grec, căzut sub zidurile Troiei. Era îndrăgostit de frumoasa Elena — Localitate în Franţa. **8)** Scriitor ungur (Karoly ; 1824—1894) — Adina Florescu. **9)** A se ruşina — Relativ la dragoste. **10)** Mod neprincipial de a face... cunoştinţă cu o fată (inf.) — Compozitor român (Gheorghe ; 1882—1932), autorul piesei vocale **Je t'aime** pe versuri de Jean Richepin. **11)** Eroul unui poem de Vasile Alecsandri — Arma lui Eros — **...Eugeniţei Costea**, nuvelă de Mihail Sadoveanu în care eroina, aflată la vîrsta adolescenţei, se îndrăgosteşte de... contele de Monte Cristo (neart.).

VERTICAL : **1)** Poet englez (Samuel ; 1562—1619), autorul versurilor : „Iubirea e o boală / Care respinge orice leac" (din **Triumful lui Hymen**) — Poet român contemporan, autor al poeziei **Depărtare** din care spicuim versurile : „Rătăcitor prin lume ţe strig / Iubita mea tînără, ţară, / Maica mea milenară...". **2)** Eseist şi poet american (Ralph, 1803—1882) care, în volumul **Eseuri : Legile spirituale**, spunea : „All mankind love a lover", adică „un îndrăgostit este iubit de toată omenirea" — Măsura lui Cuza. **3)** Iubirea pentru ea este un zid, după cum spunea Eminescu în **Scrisoarea a III-a** — Celebrul căutător al Lînei de aur, îndrăgostit de vrăjitoarea Medeea. **4)** Localitate în Nigeria — Alt personaj din mitologia vechilor greci care, deşi iubit de multe fete, dispreţuia dragostea. Drept pedeapsă zeiţa Nemesis l-a făcut să se îndrăgostească de propria-i înfăţişare. **5)** Scriitor moralist englez (1821—1904) care, în lucrarea **Fii om de caracter**, spunea : „Există oameni pe care este suficient să-i cunoşti spre a-i iubi, respecta, onora şi admira..." — Cută ! **6)** Oraş în judeţul Arad — Lac în Canada. **7)** Harnic, vioi — Cuvînt care intră în diverse toponimice arabe. **8)** Infinitiv... din dragoste — Iubire mare (fig.). **9)** Ofiţer otoman — Abreviaţie pentru „acidul ribonucleic" în terminologia anglo-saxonă — Un sărut... bănăţean. **10)** Se fac femeilor iubite — Cea mai iubită femeie la... olteni ! **11)** Actriţa americană, unul dintre cei mai iubiţi „copii minune" ai Hollywoodului din anii '30. Din vasta ei filmografie : **Sărutul şi povestea** şi **Un sărut pentru Corliss** — Localitate în Cehoslovacia.

Dicţionar : IRI, TRIP, AME, ACS, ORU, IRUC, KSAR, RNA, CUZ.

CONSTANTIN GRIGORE

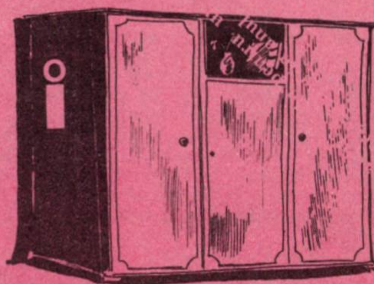
AVIATICĂ

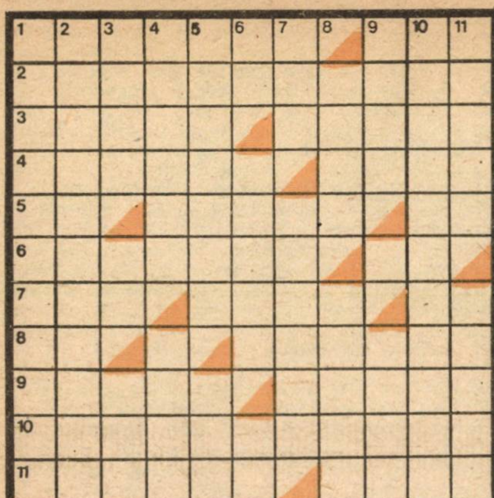
(Metagramă anagramată : xxxxxo — xxxoxx)

PRIN PĂDURE

(Scart anagramat : xoxxxxxx)

amalgam

ORIZONTAL : 1) Calitate specifică celor ce nu sînt ce par a fi — În campanie pune adesea spatele la greu 2) Are viitorul în față 3) Scuza autorilor, prezentată în cele din urmă cititorilor — Autorul unor lucrări în scoarță, cu rezultate remarcabile 4) Scrisoare recomandată, căreia i se așteaptă un răspuns imediat — Autoare de depuneri făcute la negru 5) Strigăte din inimă ! — Adept al proverbului „Tăcerea e ca mierea" — Cînd primăvara începe, prin aprilie ! 6) Iau măsuri de anvergură pe orice teren — Primele noutăți, apărute în orice anotimp ! 7) Cu somnul dulce, mult aduce — Ți-o spune drept în față, fără ocolișuri — Sînt la primele apariții pe scenă ! 8) Introducere în informatică, făcută de niște începători ! — Mijloc de deplasare în interes de serviciu 9) Confecții pentru anotimpul rece, pregătite încă din vară (sing.) — Răspunde prompt oricărui serviciu, ce i se face 10) Schimburi de servicii 11) Scoase în relief (masc.) — Precipitații specifice anotimpurilor reci (sing.).

VERTICAL : 1) Ași la serviciu, cărora li se mai poate da totuși cîte o replică 2) Plimbare făcută... „așa, de dorul lelii" 3) Normator în domeniul comerțului de stat — Bidon din care s-a golit conținutul ! — Prezintă două căi de acces spre cer 4) Cuminți de te uimesc cum se descurcă ! — Locuri de desfacere a produselor lactate, rezervate celor mici 5) Puși sub tutela legii, încît de ei nu te mai poți atinge — Poarta soarelui, deschisă-n zori 6) Cule amplasate în vale ! — Plan întocmit pentru o întreprindere de proiectări — Prolog prezentat la film, în final ! 7) Lucrări în regie, între care se fac multe pauze (sing) — Se așterne uneori pe lunga timpului cărare. 8) Ține tot timpul cadența — Rezultat incontestabil al oricărei adunări (pl.) 9) Construcție măreață, mult apreciată în sectorul zootehnic — Arde gazul de pomană și el tot folositor este 10) Măsuri de siguranță, luate de apărarea imediată 11) Interpreți exotici ai muzicii de cameră (sing.) — Te obligă să tragi la măsea cînd o vezi cum dă din colț în colț.

IOAN ALBU
Alba Iulia

SOAREA
(Anagramă : 6 litere)

ÎNTRE DAVID ȘI SOLOMON

Schiller își cumpără o harfă și începu, fără nici un moment de răgaz, să descopere secretele acestui falnic instrument. Exercițiul său nu prea semăna a cîntec, dar el continua zi și noapte făcîndu-i pe vecini să-și caute liniștea în altă parte.

Într-una din zile, însă, unul dintre vecini îi spuse :

— Cîntați ca David, numai nu atît de frumos.

— Și dumneavoastră vorbiți ca Solomon, răspunse poetul, dar numai nu atît de inteligent.

DESPRE UZUL EXPRESIILOR

La masă ședea Fontenelle împreună cu doi tineri. Tinerii — cam îngîmfați, cam pedanți — discutau într-una despre uzul unor expresii. Fontenelle îi privea dezamăgit. La un moment dat unul din tineri îl întreabă pe acesta, evident în glumă, cum e corect să spună : „dă-ne de băut" sau „adă-ne de băut".

— Cel mai corect ar fi „du-ne la adăpat !"

CU LECTURĂ
(Rebo eliptic anagramat : (4) + 4 = 7)

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

97
IUL 2005

„A lupta pentru independenţa şi libertatea popoarelor, pentru pace, înseamnă a face totul pentru dezarmare, pentru lichidarea politicii de încordare şi război, pentru soluţionarea tuturor problemelor dintre state — fie ele oricît de complicate şi de grele — numai şi numai pe calea politică, a tratativelor“

NICOLAE CEAUŞESCU

O LUME A PĂCII • VICTORIA ROMÂNEASCĂ DE LA ROVINE • 2 500 – BIZANȚUL ÎNAINTE DE BIZANȚ • UN „ZEU AL LUPILOR" LA CARPAȚI ? • UN LIDER AL DEMOCRAȚIEI ÎN ACȚIUNE • PAGINI DIN ISTORIA ANTIFASCISMULUI ROMÂNESC • INTELECTUALI CĂZUȚI LA DATORIE • ASASINAREA LUI IORGA • UN CEAS AL ISTORIEI DAT ÎNAPOI • ROMÂNIA – PĂMÎNT AL SPERANȚEI • UN FILM DESPRE CARE SE VORBEȘTE • REMEMBER MEXICO – 1986 • SFINX • TIGRUL UCIDE, APOI DOARME • DOMINO • CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

almanah
LUCEAFĂRUL

Lei 25